

A religious illustration of Jesus, depicted with a beard and wearing a head covering and a striped robe, tenderly holding a white lamb. The background features a sunset or sunrise sky with three crosses visible on a distant hill. The title text is overlaid on the lower part of the image.

**Доверяване
на
любовта на Исус**

Съботни библейски уроци
октомври, ноември, декември 2013

Доверяване
на
любовта на Исус

Съдържание

Предговор

1. Издигане на Спасителя
2. Най-скъпоценната вест
3. Сваляне на собствената ни слава в праха
4. Любов: есенцията на праведността
5. Нуждата ни от Божия закон
6. Праведността на Христос открита в Неговия закон
7. Характерът като сладко благоухание
8. Приемане Исус
9. Хващане за праведността на Христос
10. Сдобиване с бисера на праведността
11. Нашата стойност в Христос
12. Живеене за Исус
13. Ходене с Исус

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пош. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Живеем във времето преди края. Обстоятелствата ще ни изпитат строго. Връзката ни с Бога ще бъде изпитана. Имаме ръководство и насока да живеем благоразумно.

“Във времето преди края Божиите люде ще въздишат и ще плачат за вършените по земята мерзости. Със сълзи на очи ще предупреждават нечестивите за опасността от потъпкването на Божия закон. С неизказана мъка ще се смиряват пред Господа с покаяние. Безчестните ще се подиграват на скръбта им и ще се смеят на сериозния им зов. Но мъката и смирението на Божия народ е непогрешимо доказателство, че той си възвръща силата и благородството на погубения чрез греха характер. Когато вярващите се приближават все повече до Христос и погледът им се отправя към Неговата съвършена чистота, могат да видят съвсем ясно голямата греховност на греха. Смирението и кротостта са условията за успех и победа. Венец на слава очаква онези, които се покланят в подножието на кръста.” ПЦ 301

Да се научим да живеем в присъствието на Исус е поканата към Божия народ в настоящето време. Има така много неща, които задържат ума зает и го отвличат, докато неща с вечни последици са пренебрегнати и игнорирани. Съботно-училищният отдел се надява сърцето на всеки да може бъде изпълнено с присъствието на Исус Христос и Святия Дух така, че да имаме съзнание за вечните реалности. Имаме силно желание Божият народ да отговори на зова на Учителя: “Сине мой, дай сърцето си на Мене.” (Притчи 23:26)

“Бог, в голямата Си милост, изпрати на народа Си една много ценна вест. С тази вест трябваше се издигне по-явно пред света разпнатия Спасител, жертвата за греховете на целия свят. Тя представяше оправдание чрез вяра в Гаранта и приканваше хората да приемат Христовата правда, която се открива в послушание спрямо всички Божии заповеди. **Мнозина бяха изгубили из предвид Исус, та стана нужда очите да бъдат насочени към Неговата божествена личност, Неговите заслуги и Неговата неизменна любов към човешкото семейство.** В ръцете Му е дадена всяка власт, за да дава богати дарове на хората и да предава скъпоценния дар на Своята собствена правда на безпомощния човек. Тази е вестта, която Бог заповяда да се даде на света.” СП 41, 42

“Третата ангелска вест изисква представяне на съботата от четвъртата заповед. Тази истина трябва да бъде провъзгласена на света, **но не бива центърът Исус Христос да бъде оставян вън от вестта.**” ИВ, I, 354

Съботно-училищен отдел при Генералната конференция

Значение на съкращенията

- ЖИ - Животът на Исус (ст. изд.)
- ПП - Патриарси и пророци
- ПЦ - Пророци и царе
- ХП - Христовите притчи
- ПХ - Пътят към Христа
- СЦ - Свидетелства към църквата
- БК - Библейски коментар
- ЧБ - Чудото на благотворителността
- ДС - Дом и семейство
- В - Възпитание (ст. изд.)
- ДА - Деяния на апостолите
- СП - Свидетелства за проповедници
- ИВ - Избрани вести
- МПБ - Мисли от планината на блаженствата
- ДМП - Да мога да Го позная
- ДП - Духът на пророчеството
- ПСВЛ - По стъпките на Великия Лекар
- ЗВ - Знамения на времето
- РХ - Ривю енд херълд
- СУР - Съботно-училищен работник
- НВП - Нашето високо призвание
- ВМ - Вест към младите
- ХВ - Християнско възпитание
- УХЛ - Ум, характер, личност
- ХС - Християнска служба
- СР - Свободни ръкописи
- НМ - В небесните места
- МИ - Младежки инструктор
- ОХ - Отразяване Христос
- СДБ - Синове и дъщери на Бога
- НБГ - Нашият Баща се рижи
- БЕ - Библейско ехо
- КК - Конфликт и кураж
- М - Мараната
- БУБ - Божията удивителна благодат
- СД - Съвети за домоуправители
- ВЛЛ - Вести от Лома Линда
- ИИ - Историята за Исус
- ГРП - Гласът в реч и песен
- ДБ - Днес с Бога
- НЖ - Нов живот
- П - Памфлети

5 октомври 2013 г.

Дарения от първата събота за молитвен дом в Суринам

Република Суринам, бившата Холандска Гвиана, е най-малката страна в северната част на Южна Америка. Населението ѝ е 524 636 (преброяване 2010 г.) жители. Главните религии са: индуска, мюсюлманска, римокатолическа, протестантство, моравски братя и няколко други християнски деноминации. Тук има пълна религиозна свобода.

През 2007 г. двама млади колпортьори, движени от мисионерска ревност заминаха за Суринам, за да работят доброволно без заплата и пътни разноски. Те започнаха да работят чрез колпортиране и предлагане на природни продукти. Беше много трудно търсенето на души, но през май 2011 г. дойдоха първите плодове от тяхната работа с кръщението на три души. Мисията в Суринам беше призната през 2011 г. на делегатската сесия на ГК, състояла се в Порумбаку, Румъния. Нашата църква вече е организирана и регистрирана в Суринам. През август един ръкоположен проповедник със семейството си беше преместен от Бразилия в Парамарибо, столицата на Суринам.

Напоследък беше закупено едно стратегическо парче земя, където вярващите планират да построят молитвен дом и централа. Нашите братя и сестри са насърчени да печелят души за Господа. Те използват успех "проникващия клин" – здравната вест.

Местният проповедник също така помага на делото в съседните страни на Френска Гвиана. Ние хвалим Бога, понеже сега вече имаме членове в трите предишни Гвиани: Британска, Холандска и Френска.

"Мисионерското дело у нас ще напредва във всяко отношение все повече и повече, когато се покаже либерален, себеотрицателен и самопожертвувателен дух спрямо просперитета на чуждестранните мисии, тъй като успехът на делото у нас зависи (след Бога!) най-вече от отражението и влиянието на евангелската работа в далечни земи. Когато довеждаме душите си в съприкосновение с Източника на всички сили, ще работим активно за снабдяването на всички нужди на Божието дело." СЦ, VI, 27

Молим бъдете щедри с даренията от първата събота, които ще бъдат събрани за напредъка на мисията в Суринам.

Вашите братя и сестри от мисия Суринам

Издигане на Спасителя

“Ето, човекът!” (Йоан 19:5)

“Исус Христос, великият притегателен център, не трябва да бъде оставен извън вестта на Третия ангел. Мнозина от онези, които са ангажирани в делото на настоящето време, са третирали Христос като едно допълнение, отдавайки първото място на теории и разсъждения.” ИВ, т. 1, с. 260

Неделя

29 септември

1. ИСУС НАШ ГАРАНТ

а. Кое действие от Божия страна открива в същото време и Неговата любов към нашия свят и цената за прегрешението? Йоан 3:16,17; 2Коринтяни 5:21

“Планът на изкуплението далеч надвишава схващането на човешкия ум. Голямото снизхождение от страна на Бога е една тайна, която не можем да проумеем. Величието на плана не може да бъде напълно схванато, че безкрайната Мъдрост, не би могла да изнамери по-превъзходен план (...) Чрез този план великият и страшен Бог може да бъде справедлив и въпреки това да оправдава всички, които вярват в Исус и които Го приемат като техни личен Спасител.” БК, т. 5, с. 133

б. Кое действие на Исус разкри извън всяко съмнение безкрайната любов, която Той има към всеки един от нас? Йоан 15:13; Римляни 5:6-8; Ефесяни 2:13,14

“О, удивително снизхождение! Величието на небето от любов и състрадание към падналия човек предложи да стане негов заместник и гарант. Той щеше да понесе вината на човека. Щеше да поеме върху Себе Си гнева на Своя Отец, който иначе щеше да падне върху човека поради неговото непослушание.” РХ, 24.02.1874

2. НАШИЯТ ФОКУС

а. Кои титли в Писанието описват красотата на Исусовия характер и какво въздействие ще има върху нас гледането на тази красота? Песен на песните 2:1; 5:16; Агей 2:7

“Бог ни е възлюбил с неизказана любов и у нас ще се събуди любов към Него, когато започнем да разбираме по малко от широчината и дължината, от дълбочината и височината на тази любов, която надвишава всяко познание. Чрез откровението на привлекателната Христова красота и чрез познанието на Неговата любов към нас, докато сме били още грешници, себелюбивото сърце ще се стопи и ще бъде победено.” МПБ 82

б. Защо е съществено за нас да съсредоточаваме погледа си върху Исус? Сравни Числа 21:8 с Йоан 3:14; Евреи 7:25

“Вярата ни трябва да е разумна. Необходимо е да гледаме към Исус в съвършено доверие, с пълна и безусловна вяра в изкупителната Жертва. Трябва да се постъпва така, за да не остане душата обвита в мрак.” ИВ, т. 1, с. 235

“Христовото застъпничество за нас се състои в това, че Той представя божествените Си заслуги пред Отец като наш заместник и гарант. Той се възнесе на високо, за да стане изкупление за нашите прегрешения...

Христовата правда е това, което прави каещия се грешник приемлив за Бога и извоюва неговото спасение. Колкото и грешен да е животът му, ако вярва в Исус като в личен Спасител, той застава пред Бога в чистата одежда на Христовата вменена правда.

Грешникът, доскоро мъртъв в прегрешения и грехове, оживява чрез вяра в Христос. Той вижда чрез вяра, че Исус е негов спасител – жив довека, способен да спасява “тези, които идват при Бога чрез Него”. В постигнатото изкупление вярващият вижда ширината и дължината, височината и дълбочината на Божието действие – вижда толкова цялостно спасение, купено на безкрайно висока цена, че душата му се

изпълва с хвала и благодарност. Той вижда като в огледало Господната слава и се преобразява в същия образ като от Духа Господен. Вижда одеждата на Христовата правда, изтъкана на небесния стан, създадена чрез Неговото послушание и вменена на каещата се душа чрез вяра в името Му.” ВД 82, 83

Вторник

1 октомври

3. СВЕТЛИНАТА НА НАШИЯ ЖИВОТ

а. Какво означава за нас да имаме око единствено за Божия слава? Лука 11:34; Йоан 8:12

“Какво означава да имаш едно единствено око? Това значи да имаш предразположение да гледаш към Христос, защото чрез гледане ние се променяме от слава към слава, от характер към характер.” МИ, 14.09.1893

б. Кое специфично познание използва Бог, за да внесе светлина в нашия живот? Йоан 1:4,9; 2Коринтяни 4:6

в. Как гледането светлината на Божията слава, както се вижда в живота на Исус, помага за нашето растене в Него и за всеотдайността ни към Него? 2Коринтяни 3:18

“Ако погледнем дори за момент в слънцето, когато е в силата си по обед, и след това обърнем очите си на друга посока, образът му се явява във всичко, което погледнем. Така е и когато гледаме на Исус. Всяко нещо, на което погледнем, отразява Неговия образ – Слънцето на правдата. Ние не виждаме друго, нито говорим за друго. Образът Му е отпечатан върху окото на душата и засяга всяка част от нашия всекидневен живот, като смекчава и покорява цялото ни естество. Чрез гледане ние се преобразяваме в божественото подобие, именно подобие на Христос. Към всички, с които общуваме, ние отразяваме

веселите и светли лъчи на Неговата правда...

Исус Христос е всичко за нас: пръв, последен и предпочитан. Исус Христос, Неговият Дух, Неговият характер осветява всичко. Той е основата и вътъка, самата тъкан на цялото ни същество. Думите на Христос са дух и живот. Ние вече не спираме мислите си върху себе си. Вече не ние живеем, но Христос живее в нас, и Той е надеждата на славата. Личното Аз е мъртво, но Христос е жив Спасител. Като продължаваме да гледаме на Исус, ние отразяваме Неговия образ към всички около нас. Не се спираме да мислим върху разочарованията си, нито да говорим за тях, защото вниманието ни се привлича от една много по-приятна картина – скъпата любов на Христос. Той живее в нас чрез Словото на истината.” СП 285, 286

Сряда

2 октомври

4. БЛАГОСКЛОННОСТТА НА ИСУС

а. Как се отнасяше Исус с голямото разнообразие от човешки същества, с които се срещаше на тази земя? Деяния 10:38; Матей 14:14; 15:32

“Дотогава никога не бе имало такъв евангелизатор като Христос. Той беше величието на небесата, но се унизи и прие нашето естество, за да можеше да посрещне човеците там, където бяха. Христос, Ангелът на завета, занесе вестта за спасението на всички – на бедни и на богати, на свободни и на роби. Слухът за Него, като за велик лекар, се разнесе по цяла Палестина. Болни идваха в селищата, през които Той минаваше, за да Го молят да им помогне. А мнозина идваха от любопитство, за да чуят словата Му и да бъдат докоснати от ръката Му. Така Той, Царят на славата, облечен в човешко одеяние, отиваше от град на град и от село на село, проповядваше евангелието и лекуваше болни.” ПСВЛ 9, 10

б. Сравни начина, по който Исус се отнасяше с Юда и Петър? Матей 16:23; Йоан 13:27; 17:12

Дарения от първата събота - за молитвен дом в Суринам

в. Кое доказателство имаме, че Той даде равни благоприятни случаи и на двамата тези ученика – точно както прави за всеки един от нас? Йоан 13:1,5

“Исус се свърза в Своето дело с Йоан, Петър и Юда, правейки ги Свои съработници. Но в същото време те непрекъснато трябваше да се учат от Него и да усвояват уроците. Трябваше да събират от Неговите божествени учения и наставления, които да поправят техните погрешни идеи и представи, както и погрешните им представи за християнския характер. И Йоан, и Петър не бяха свършени, но използваха всяка възможност, за да учат. Петър не се научи да не се доверява на себе си, да не бъде ревнив, докато не бе победен от изкушението на дявола и не се отрече от своя Господ. Юда имаше същата възможност, каквато учениците имаха – да усвои уроците, преподавани от Христос, но той не схвана тяхната стойност. Беше само слушател, а не изпълнител. И резултатът се видя в предаването на неговия Господ.” СЦ, т. 5, с. 549

Четвъртък

3 октомври

5. НАШАТА ЦЕЛ: ДА ОТРАЗЯВАМЕ ЛЮБОВТА НА ИСУС

а. Кого трябва ние, като християни, да представим на света и как? Колосяни 1:26,27; 1Петрово 2:22,23

“Христос пребъдва в последователите Си чрез Словото. Тази е същата жизнена връзка, която е представена и с яденето на Неговата плът и пиенето на Неговата кръв. Христовите думи са дух и живот. Като ги приемате, вие приемате живота на Лозата. Вие живеете “чрез всяко слово, което излиза из устата на Господа” (Мат. 4:4). Христовият живот във вас ражда същия плод, както в Него. Като живеете в Христос, като се придържате о Христос, като се подкрепяте от Христос и като смучете хранителен сок от Христос, вие принасяте плод по подобие на Христос.” ЖИ 559

б. Как по начина, по който се отнасяме с нашите съчовеци, се

открива нашето християнско растене и зрялост? 1Петрово 3:8,9;
1Йоаново 4:7,8; Евреи 13:1-3

“Когато вниманието е съсредоточено върху Христовия кръст, цялото същество се облагородява. Познанието за любовта на Спасителя покорява душата и издига ума над временните неща. Нека се научим да оценяваме всички временни неща в светлината, която се излъчва от кръста...”

Във всички истински ученици тази любов, като свещен огън, гори върху олтара на сърцето. На земята тази Божия любов беше открита чрез Исус. На земята Неговите деца трябва да позволят тази любов да сияе чрез добродетелен живот. Така грешници ще бъдат водени до кръста да гледат Божия Агнец.” РХ, 6.05.1902

Петък

4 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как трябва да се наблегне днес върху евангелието?
2. Посочи някои важни примери на Христовата любов към мъже и жени?
3. Защо вестта за любовта и живота на Исус е важна за мен?
4. Какво означава да си християнин?
5. Как мога да отразявам Христос по-пълно към тези, които са около мен?

* * *

Дарения от първата събота - за молитвен дом в Суринам

Най-скъпоценната вест

“Ето, Божият Агнец, Който носи греха на света.” (Йоан 1:29)

“Като изпразните сърцето си от Аза, трябва да приемете Христовата правда. Хванете я чрез вяра, защото трябва да имате ума и духа на Христос, за да можете да вършите делата на Христос.” РХ, 23.02.1892

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 73-77 (*Растене в Христос* – от “Исус казва: Пребъдвайте в Мене”)

Неделя

6 октомври

1. ЕВАНГЕЛИЕТО ПОВТОРЕНО В НАШИТЕ ВРЕМЕНА

а. Коя особена истина беше дадена преди повече от 100 години, за да приготви Божия народ за святост? Къде е нейният произход? Йоан 17:17; 2Солунци 5:23

“Бог, в голямата Си милост, изпрати на народа Си една много ценна вест. С тази вест трябваше да се издигне по-явно пред света разпнатия Спасител, жертвата за греховете на целия свят. Тя представяше оправдание чрез вяра в Гаранта. Приканваше хората да приемат правдата на Христос, която се открива в послушанието спрямо всички Божии заповеди. Мнозина бяха изгубили из предвид Исус, та стана нужна погледът да бъде насочен към Неговата божествена личност, Неговите заслуги и Неговата неизменна любов към човешкото семейство.” СП 41

“Настоящата вест – оправдание чрез вяра – идва от Бога. Тя носи божествени пълномощия, защото плодът ѝ е святост.” ИВ, т. 1, с. 331

б. Коя истина е съществена за нашето време и какво се изисква, за да можем да имаме надежда? Йоан 1:29; Римляни 5:10; 8:34

2. НУЖДТА ОТ ОПРАВДАНИЕ

а. Коя истина трябва всеки от нас лично да вземе присърце, особено в тези последни дни и в каква перспектива? Матей 1:21

“Третата ангелска вест изисква представяне на съботата от четвъртата заповед. Тази истина трябва да бъде провъзгласена на света, но не бива центърът, Исус Христос, да бъде оставян вън от вестта.” ИВ, т. 1, с. 354

“Вести, носещи божествени пълномощия, са били изпратени на Божия народ. Били са представени славата, величието, правдата на Христос, пълен с доброта и истина. Пълнотата на Божеството в Исус Христос ни е била изпратена с красота и прелест, за да очарова всички, чиито сърца не бяха затворени от предразсъдъци.” РХ, 27.05.1890

“И най-сладките мелодии, идващи от Бога чрез човешки устни, не отключват в тях изблик на любов или признателност. Макар Небесният Търговец да представя пред тях най-големите богатства на вярата и любовта, макар да ги кани да си купят от Него “злато, пречистено през огън”, “бяла дреха”, за да се облекат, и “колурий за очи”, за да прогледнат, те закоравяват сърцата си против Него и пропускат да разменят своята хладкост за любов и усърдие. Макар и да имат вид на благочестие, те се отричат от силата му. Ако останат в това състояние, Бог ще ги отхвърли. Те стават неспособни да бъдат членове на Неговото семейство.” СЦ, VI, 362

б. Какво означава Исус да бъде желан в нашите сърца като небесен гост? Откровение 3:20 Какво стана, когато вестта за Христовата правда беше представена пред църковните водачи през 1888 година?

“Боя се, че някои, които много се нуждаят от скъпоценната истина, която им беше представена, не получиха нейното преимущество. Те не отвориха вратата на сърцето си да приветстват Исус като небесен гост и претърпяха голяма загуба. Наистина има един тесен път, по който трябва да ходим; кръстът се представя на всяка крачка.” РХ, 3.IX.1889

3. НАШАТА ЛИЧНА НУЖДА ОТ ЕВАНГЕЛИЕТО

а. Кой факт открива, че Бог не ще допусне да зависи от други за

“Характерът не може да се вземе от никого. Никой не може да вярва вместо друг. Никой не може да даде на друг характера, който е плод от действието на Духа.” ХП 259

“Всеки, който обича Бога, трябва да съзнае, че сега, докато е ден, е време за растене (...) Сега е време за безгрижните да се събудят от съня си. Сега е време да молим хората не само да се вслушат в Божието слово, но и да се снабдят с масло в светилниците си. Това масло е Христовата правда. То представлява характера, а характерът не се предава. Никой не може да го осигури за другия. Всеки трябва да придобие за себе си характер, очистен от всяко петно на греха.” СП 158

“Не е възможно за един християнин да предаде характер на друга душа.” ДМП 215

б. Как знаем, че Исус иска от нас да служим на Бога лично? Можем ли да прием “водата на живота” за друг? Матей 22:37; Йоан 7:37

“Никой не може да служи на Бога чрез заместник. Има толкова много, които изглежда мислят, че има някой в този свят по-силен от Христос, на когото могат да се обленат. И вместо да дойдат направо при Христос, тъкмо такива, каквито са, предавайки Му се безрезервно, те протягат ръка за човешка помощ. Бог иска от нас да имаме лична опитност (...) Аз не мога да изработя характер за вас и вие не можете да изработите характер за мен.” НВП 90

“Евангелието се занимава с различни индивидуалности. Всяко човешко същество има да спаси или да изгуби душата си. Всеки има отделна индивидуалност, ясно разграничена от всички други. Всеки трябва да бъде убеден сам за себе си, обърнат и покаян сам за себе си. Нужно му е сам да приеме истината, да се покае, да повярва и да се покори на Божията мъдрост. Трябва сам да упражнява волята си. Никой не може да извърши тази работа заради друг. Никой не може да прелее индивидуалността си в индивидуалността на друг. Всеки трябва да се посвети на Бога чрез собствено действие от своя страна и чрез тайната на благочестието.” УХЛ, кн. 3, с. 61

4. ЗАТВАРЯНЕТО НА ВРАТАТА ЗА ИСУС Е РАВНОСИЛНО НА САМОУБИЙСТВО

а. За коя измама нашият народ беше предупреден през 1893 г., когато болшинството вярваха, че са готови за небето? Как тази самоизмама се повтаря днес и можем да бъдем повлияни? Исая 58:2-8; Откровение 3:15

“Заявявам сериозно на църквата, че няма нито един на двадесет, чиито имена са записани в църковните книги, който да е готов да приключи земната си история, и те са така без Бог и без надежда в света, както обикновения грешник. Тази половинчата работа е едно постоянно отричане от Христос, а не изповядване на Христос. Много са въвели в църквата собствения си непокорен, непречистен дух. Духовният им вкус е извратен чрез собствените им неморални, унижаващи поквари, характеризиращи света в дух, в сърце, в цел, затвърждавайки се в похотливи навици и изпълнени с измама през целия си мним християнски живот. Живеят като грешници, а претендират, че са християни.” ХС 41

б. Какво ще стане с някой, който би развалил небето със своя характер, ако му се позволи да влезе там? Матей 22:12-14

“В този живот те не са общували с Христос, затова не познават езика на небето и са чужденци за неговата радост...”

Най-скръбни от всички думи, стигали някога до тленно ухо, са осъдителните: “Не ви познавам”. Единствено общението на Духа, което сте пренебрегнали, можеше да ви слее с радостното множество на сватбеното празненство. В онова празненство не можете да участвате. Неговата светлина би падала върху слепи очи, а мелодията му – върху глухи уши. Любовта и радостта ѝ не биха могли да събудят никакъв акорд на радост в светски препълненото сърце. Вие сте изключени от небето чрез собствената си непригодност за съдружие с него.

Пробуждането, причинено от вика: “Ето, младоженецът!” не ще може да ни приготи да го посрещнем. Тогава ще бъде твърде късно, да вземем лампите си и до отидем да ги напълним. Не е възможно да изключим Христос от живота си тук на земята и да бъдем готови да се радваме на общение с Него в небето.” ХП 259, 260

5. БОЖИЯТА ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ВЕСТ ЗА СВЕТА

а. Как познанието за спасение ще осветли целия свят? Откровение 18:1,2; 2Петрово 3:12

“Когато Неговият характер се възпроизведе съвършено в народа Му, тогава Той ще дойде, за да го обяви за Свое притежание.” ХП 34

б. Назови някои добри дела, които Исус ни умолява да вършим, за да свети Неговата светлина в нашия свят. Матей 5:16; 25:34-40

“Трябва да даваме храна на гладните, дрехи на оголелите и подслон на бездомните. Но ние сме призвани да сторим повече от това. Само любовта на Христос може да удовлетвори потребностите на душата. Ако Христос пребъдва в нас, сърцата ни ще бъдат изпълнени с божествено съчувствие. Запечатаните извори на ревностната, христоподобна любов ще се разтворят.

Бог призовава не само да даряваме с необходимото нуждаещите се, но и да имаме бодро изражение, обнадеждаващи думи, приветливо ръкостискане...

Има мнозина останали без надежда. Възвърнете им слънчевата светлина. Мнозина са изгубили куража си. Насърчавайте ги с думи. Молете се за тях. Има такива, които се нуждаят от хляба на живота. Четете им от Божието слово. Мнозина страдат от душевна болест и до тази рана не може да се докосне никакъв земен балсам, нито пък лекар да излекува. Молете се за тези души, заведете ги при Исус. Разкажете им, че има балсам в Галаад.” ХП 262

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Коя жизнена вест, дадена на Божия народ преди повече от 100 години, посреща Исус в нашите сърца като небесен Гост?**
- 2. Защо тази вест е съдбоносна за света в това време?**
- 3. Можем ли да достигнем небето, понеже нашите родители или приятели обичат Исус?**
- 4. Как мога да бъда в опасност да пропусна небето чрез самоизмама?**
- 5. Ще вляза ли някога в небето, ако характерът ми не отговаря за там?**

Сваляне собствената ни слава в праха

“Защото всички станаме като човек нечист и всичката ни правда е като омърсена дреха. Ние всички вехнем като лист и нашите беззакония ни завличат както вятъра.” (Исая 64:6)

“Какво е оправдание чрез вяра? Това е делото, което Бог върши, като сваля човешката слава в праха и прави за човека онова, което той не може да направи за себе си.” СП 340

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 15-20 (*Нуждата на грешника от Христос*)

Неделя

13 октомври

1. ОСЪЗНАВАНЕ КОЛКО ЛОШ В ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ Е ГРЕХЪТ

а. Как описва Писанието нищетата на падналото човешко естество? Галатяни 5:17; Римляни 7:18-21

“Както чрез Христос всяко човешко същество получава живот, така също чрез Него всяка душа получава по някой лъч божествена светлина. Във всяко сърце съществува не само умствена, но и духовна сила, чувство за правото, копнеж към доброто. Но против тези принципи се бори една вражеска сила. Резултатът от яденето от дървото на познаване на доброто и злото е явен в опитността на всеки човек. В естеството му има една склонност към злото, една сила, на която той не може да се противи без да бъде подпомогнат. За да противостои на тази сила и да достигне онзи идеал, който в дълбините на душата си смята за единствено достоен, той може да намери помощ само при една сила, и тази сила е Христос.” В 26

б. От какво значение е правдата за всеки един от нас и какво сме безсилни да направим за себе си? Исая 64:6; Римляни 3:12

2. НАШЕТО “НАЙ-ДОБРО” Е СУЕТА БЕЗ ХРИСТОС

а. Как ни вижда Бог, дори когато сме в нашето “най-добро” състояние? Псалм 39:5,11; Исаия 40:17

“Ако не беше Христовата умилоствителна жертва, не би имало нищо в нас, на което Бог би могъл да се наслади. Всичката естествена доброта на човека е безполезна в очите на Бога. Той не намира удоволствие във всеки човек, който задържа старото си естество и не е така обновен в познание и благодат, че да е нов човек в Христос. Нашето образование, нашите таланти, нашите средства са ни поверени дарби от Бога, за да може да ни изпитва. Ако ги употребяваме за себепрослава, Бог казва: “Не мога да им се радвам, защото Христос е умрял напразно за тях.” РХ, 24.08.1897

б. Имаме ли някаква заслуга, която можем да представим на Бога като цена за греха? Исаия 1:11; Михей 6:7 Какво може да се каже дори за “най-добрите” ни прояви? 1Летовници 29:14

“Задава се въпросът: “Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за претъпленieto си, плода на утробата си за греха на душата си? (Михей 6:7) Не. Никой човек не може да застане пред Бога със свои собствени заслуги. Онези, които се спасяват, ще бъдат спасени, понеже Исус е платил напълно дълга. Човек не може да направи нищо, абсолютно нищо, за да заслужи спасение. Христос казва: “Отделени от Мене не можете да сторите нищо” (Йоан 15:5). Тогава чия е заслугата? Тя принадлежи напълно на нашия Изкупител. Всички способности на човека идват единствено чрез Христос и можем да кажем за най-добрите ни прояви: “Защото всичко е от тебе и от Твоето даване на Тебе.” (1Лет. 29:14).” ЗВ, 10.11.1890

в. Какво становище трябва да заемем предвид горното изявление? Михей 6:8

“Човекът в най-доброто си състояние е напълно суета. Христос не дойде с външен показ. Намирайки се в положение на човек, Той смири Себе Си, показвайки, че падналият човек трябва винаги да ходи смирено пред Бога. Богатства, светска почит, човешко величие не могат никога да спасят една душа от смърт. “На този ще погледна - заявява Господ, - на онзи, който е сиромаш и съкрушен духом и който трепери от словото Ми.” (Ис. 66:2).” МИ 20.10.1900

Вторник

15 октомври

3. ДА НЕ СЕ ДОВЕРЯВАМЕ НА СЕБЕ СИ

а. През коя опитност се нуждаеше да премине Илия, преди Бог да чуе молитвата му за дъжд и защо? Яков 5:16-18; 3Царе 18:43

“Слугата наблюдаваше, докато Илия се молеше. Шест пъти той се върна от наблюдението си, казвайки: “Няма нищо, никакъв облак, никакъв знак за дъжд.” Но пророкът не се отдаде на обезсърчение. Той продължи да преглежда живота си, за да види къде беше пропуснал да почете Бога, изповяда греховете си и така продължи да измъчва душата си пред Бога, докато наблюдаваше за знак, че на молитвата му е отговорено. Като изследваше сърцето си, той изглеждаше да става все по-малък в собствената си оценка и в очите на Бога. Изглеждаше му, че беше нищо и че Бог беше всичко; и когато достигна до точката да се откаже от Аза, когато се прилепи до Спасителя, като негова единствена сила и правда, отговорът дойде.” РХ, 26.05.1891

“Имаме един Бог, Чието ухо не е затворено за нашите молби; и ако вярваме Неговото слово, Той ще уважи нашата вяра. Той иска от нас всичките ни интереси да са свързани с Неговите интереси и тогава може сигурно да ни благослови; защото тогава, когато получим благословението, няма да прославим себе си, но за всичко ще въздадем слава на Бога.” РХ, 27.03.1913

б. Какво става, когато идваме по-близо до Исус и зависим от Него? Даниил 10:8; Лука 5:8; Откровение 1:12-17

“Колкото по-близо идвате до Исус, толкова по-грешни ще изглеждате в собствените си очи, защото духовното ви зрение ще става все по-чисто и вашите несъвършенства ще се виждат все по-ясно и в явен контраст с Неговото съвършено естество. Това е доказателство, че сатанинските измами са изгубили своята сила и че вас вече ви оживява и раздвижва животворното влияние на Божия Дух. Никаква трайна любов към Исус не може да обитава в сърце, което не съзнава собствената си греховност.” ПХ 66

в. Какво става когато поставяме висока оценка на себе си? Галатяни 6:3

“Една дума, която величае Аза, става причина да се оттегли светлината от Божието лице.” РХ, 24.08.1897

Сряда

16 октомври

4. ПРИЧИНА ЗА НАЙ-ГОЛЯМА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

а. Въпреки нашето окаяно състояние, каква надежда ни се предлага? Римляни 7:24; 8:2

“Макар че световният Изкупител вижда мизерията и окаянството на света поради греха, все пак Той не представя пред падналата раса ясно обрисуване на тяхното окаянство, но ги учи на нещо далеч по-добро, отколкото това, което някога преди са чули. Той знае, че тяхното окаянство е резултат от греха и Неговото сърце е трогнато от състрадание към падналите човеци. Равините не благоволяха да говорят на обикновения народ или да представят на езичниците някаква надежда за спасение. Но Христос беше дошъл да представи плана за спасение пред всички класи хора, защото всички се нуждаеха от Неговите слова. В онези, които се събираха пред Него, Той видя възможност, че можеха да бъдат подобни на една безкрайна Сила, поради бащинската любов на Бога към всички Негови чада.” *Съботно-училищен работник*, 1.08.1895

б. Какво става, когато признаем, че нашите греховни усилия нямат заслуга и не могат да ни спасят? Захария 3:3,4; 2Коринтяни 12:9

“Когато човеци виждат собствената си нищожност, те са приготвени да бъдат облечени с Христовата праведност. Когато започнат да хвалят и издигат Бога всеки ден, тогава чрез гледане се променят в същия образ”. СР, т. XX, с. 117

“Нищо не изглежда по-безпомощно, но е и по-непобедимо от душата, която чувства своето нищожество, разчитайки изцяло на заслугите на Спасителя. Бог по-скоро ще изпрати всеки един небесен ангел на помощ на тази душа, отколкото да позволи тя да бъде победена.” СДБ 35

“Колкото по-малко гледаме да даваме висока оценка за себе си, толкова по-високо ще гледаме да оценим чистотата и красотата на нашия Спасител. Всеки поглед върху нашата греховност ще ни довежда при Онзи, Който може да прощава; и когато душата, съзнавайки своята безпомощност, се стреми към Христос, Той ще разкрие Себе Си с цялата Си мощ. Колкото повече съзнанието, че Той ни е необходим, ни довежда до Него и до Божието Слово, толкова по-възвишена ще бъде представата ни за Неговия характер и толкова по-пълно ще отразяваме Неговия образ.” ПХ 66

Четвъртък

17 октомври

5. ХРИСТОС ДОЙДЕ НА СПАСИТЕЛНА МИСИЯ

а. Коя основна точка относно спасението трябва всички да разберем? Лука 19:10; Йоан 15:5; Псалм 44:6; 31:1

“Невъзможно е за нас да спасим себе си...

Христос копнее да види народа Си да се съпротивлява на неприятели на душите, но той може да направи това само като отправя погледа си далеч от себе си – към Исус.” РХ, 15.09.1896

“В момента, когато се хванете за Божиите обещания чрез вяра, казвайки “Аз съм изгубената овца, която Исус дойде да спаси”, един нов живот ви завладява и ще получите сила да се съпротивите на изкусителя. Но вярата да се хванем за обещанието не идва чрез чувство. “Вярването е от слушане, а слушането – от Христовото слово.” (Римл. 10:17).” *Пак там*

“Грешният човек може да намери надежда и правда само у Бога и никое човешко същество не е вече праведно, щом престане да има вяра в Бога и жизнена връзка с Него.” СР 268

б. Кой основен принцип Бог декларира пред всички? Исая 43:11; 45:21

“О, каква любов! Каква удивителна любов!, която доведе Божия Син на земята да бъде направен грешен заради нас, за да можем да бъдем помирени с Бога и издигнати до един живот с Него в Неговите обиталища в слава. И какво е човек, че трябва да бъде платена такава цена за неговото изкупление?” ЗВ, 28.08.2879

Петък

18 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кое особено не можем да направим за нас?
2. Защо нашето “най-добро” отделно от Христос не е достатъчно добро?
3. Кого трябва да научим на недоверие, преди да можем да се доверим напълно на Исус?
4. Какво трябва да видим, за да добием дълбока любов към Христос?
5. Колко много сме ценни на Бога?

* * *

Любов: същността на правдата

“Бог е любов.” (1Йоаново 4:16)

“Правдата е любов, а любовта е светлина и Божия живот. Тази правда е въплътена в Христос и ние я получаваме, щом приемем Него.” МПБ 25, 26

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 21-35 (Покаяние)

Неделя 20 октомври

1. ГОЛЯМАТА ЗАПОВЕД

а. Какво съществено значение има в християнския живот любовта по отношение на Божия закон? Матей 22:36-40

“Послушанието не е просто едно външно съгласие, а служба от любов. Божият закон е израз на самото Негово естество. Той е едно въплъщение на великия принцип на любовта и следователно е основата на Неговото управление и на небето, и на земята. Ако сърцата ни са подновени по Божие подобие, ако божествената любов е вкоренена в душата, няма ли Божият закон да бъде осъществяван и в живота?” ПХ 61

б. Как апостол Йоан предава накратко Божия характер и как Неговият характер се отнася към правдата? 1Йоаново 4:16; Псалм 11:7

“Правдата е святост, богоподобие, а “Бог е любов” (1Йоан. 4:16). Това е в съгласие с Божия закон; “защото всички Твои заповеди са праведни” (Пс. 119:172) и “любовта е изпълнението на закона” (Римл. 13:10). Правдата е любов, а любовта е светлина и живот Божия. Тази правда е въплътена в Христос и ние я получаваме, щом приемем Него.” МПБ 25, 26

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

2. ВЪНШНО СЪГЛАСИЕ ИЛИ СЪРДЕЧНО ПОСЛУШАНИЕ?

а. Какъв вид служба желае Господ? Второзаконие 6:5; Исус Навин 24:15

“Не страх пред наказание или надежда за вечна награда кара Христовите ученици да следват Христос. Те наблюдават Христовата безподобна любов, изявена през земния Му живот от витлеемската ясла до голготския кръст и всичко това ги привлича, смекчава и покорява душата им. В сърцата на наблюдателите се поражда любов. Те чуват гласа Му и тръгват подир Него.” ЖИ 392

б. В противовес на едно желано, радостно послушание от сърце, какъв вид послушание проявяват към Бога някои изповядващи се за християни? Второзаконие 28:45-47; 1Йоаново 5:3

“Христос умря на кръста, за да привлече всички към Себе Си, и би се радвал да имаме тази радост, която самият Той може да даде, радостта на послушанието.” *Проповеди и разговори, ст. 1, с. 217*

“Човек, който се опитва да спазва Божиите заповеди по задължение, само защото от него се изисква това, никога няма да усети радостта от послушанието. Никога няма да се покори. Когато изискванията на Бога се разглеждат като бремене, защото се явяват в разрез с човешките наклонности, можем да сме сигурни, че животът не е християнски. Истинското послушание е изграждане на един вътрешен принцип. То произтича от любов към правдивостта и към Божия закон. Духовната същност на праведността е вяност към нашия Спасител. Това ще ни доведе до правилното действие, защото е право, защото доброто дело е угодно на Бога.” ХП 50

3. РАЗПОЗНАВАНЕ НА ИСТИНСКАТА ЛЮБОВ

а. Какво ще се види в живота на онези, които истински обичат Бога? 1Йоаново 3:10; 4:20,21

“Любовта е основа на благочестието. Каквото и да е изповядването, никой, който няма себеотрицателна любов към братята си, не може да има любов към Бога. Нека помним обаче, че никога няма да притежаваме този дух като “се опитваме” да обичаме другите. На сърцето е нужна Христовата любов. Разтопена ли е себичността в Христос, любовта избликва спонтанно. Целостта на християнския характер се постига, когато подтикът да помогнем и да сме благословение за други извира отвътре постоянно, когато небесната слънчева светлина изпълва сърцето и се разкрива в изражението.” ХП 241

б. Опиши някои от качествата, които се проявяват чрез истинската любов? 1Коринтяни 13:4-7

”Истинската любов не е силна, огнена, буйна страст. Напротив по природа тя е спокойна и дълбока. Гледа извън външното и се привлича единствено от добрите качества. Тя е мъдра и разграничаваща, а посвещението ѝ е истинско и пребъдващо. Бог ни изпитва и проверява чрез обикновените случки в живота. Именно малките неща разкриват естеството на сърцето. Малките прояви на внимание, многобройните незначителни случки и обикновени любезности съставляват житейското щастие. Пренебрегването на добрите, насърчителни думи на любов и на дребните любезности спомагат за създаването на житейското нещастие. Накрая ще се открие, че себеотрицанието за доброто и щастieto на хората около нас съставлява голяма част от записа на живота ни на небето. Също така ще се открие, че грижата за собственото Аз, независимо от доброто и щастieto на другите, не е останала незабелязана от нашия небесен Отец...

Любовта не може да живее без да действа, и всяко действие я увеличава, укрепява и разширява. Любовта ще постигне победа там, където аргументът и силата са безпомощни. Любовта действа не за печалба или награда. Въпреки това Бог е определил онази голяма награда да бъде сигурният резултат за всяко усилие на любовта. Тя е всепроникваща по естество и тиха по действие, но все пак силна и мощна в намерението си да побеждава големи злини. Любовта има разтапящо и преобразяващо влияние. Способна е да се хване за живота на грешните и да промени сърцата им, когато всички други средства са се оказали неуспешни.” СЦ, т. 2, с. 109, 110

4. ЖИВЕЕНЕ ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА

а. В светлината на саможертвата на Христос за нас кой закон или принцип ще бъде в сърцето на християнския живот? 2Коринтяни 5:14, 15; 1Коринтяни 13:5

“Когато Божият Дух, със Своята чудна съживителна сила, докосне човешката душа, гордостта се снишава. Тогава светските удоволствия, светското положение и власт изглеждат без особена стойност. “Всяко превъзнасяне против познанието на Бога” (2Кор. 10:5) се събаря и всеки разум се пленява и покорява на Христос. Тогава смирението и себепожертвувателната любов, които тъй малко се ценят от хората, се издигат като единствено ценни.” ЖИ 95

“В излъчващата се от Голгота светлина се вижда, че законът на себепожертвувателната любов е законът на живота на тази земя и на небето; че любовта, която “не търси своето си”, има своя източник в сърцето на Бога; и че в кроткия и смирен Исус е изявен характерът на Онзи, Който обитава в непрестъпна светлина.” ЖИ 7

б. За да живеем живот на себеотрицателна любов, какво се изисква от нас всекидневно? Лука 9:23

“Всяка душа, която приема Христос за свой личен Спасител, ще копнее за привилегията да служи на Бога и ще се възползва от случая да изяви благодарността си, като Му посвети всичките си способности за служба Нему. Тя ще копнее да изявява своята любов към Исус и съчовеците си. Ще е готова на труд, на трудности и жертви. Ще счита за привилегия да се отрича от себе си, да носи кръста и да следва Христос, чрез което ще открива своята верност и любов.” СП 290

“Себеотрицанието и кръстът са нашият дял. Ще ги приемем ли? Не очаквайте, че когато последните големи изпитания се стоварят над вас, за миг ще развиее себеотрицателен християнски дух. Не, съвсем не, този дух трябва да бъде вплетен в нашата всекидневна опитност и всаждан в сърцата и умовете на нашите деца чрез правилен пример. Майките в Израел може да не са бойци, но могат да отглеждат бойци, които ще се облекат с пълно всеоръжие и ще се сражават мъжествено в Господната борба.” СЦ, т. 5, с. 131, 132

5. КРИТЕРИЙ ЗА ИСТИНСКО УЧЕНИЧЕСТВО**а. Кой е критерият за истинско ученичество? Йоан 8:31; 14:15**

“Послушанието, т. е. служене и преданост от любов, е истинският критерий за ученичество (...) Вместо да освобождава човека от послушание, вярата, и само вярата, е тази, която ни прави участници в Христовата благодат; която ни прави способни да проявим послушание.” ПХ 61, 62

б. Какво означава истинско послушание и откъде извира то? Римляни 5:5; 13:10

“В обновеното от Божията благодат сърце любовта е ръководният принцип на действие Тя променя характера, ръководи подбудите, контролира страстите, укротява враждата и облагородява чувствата. Тази любов, когато се подхранва в душата, подслажда живота и пръска благотворно влияние върху всички наоколо.” ПХ 60

“Истинското послушание идва от сърцето. При Христос то беше сърдечна работа. Ако ние склоним, Той така ще се слее с нашите мисли и цели, така ще съчетае сърцата и умовете ни с Неговата воля, че когато Му се покоряваме, ние чисто и просто ще изпълняваме нашите подбуди. Волята, облагородена и осветена, ще намира най-голямо удоволствие във вършене на Неговата служба. Когато познаваме Бога така, както имаме привилегията да Го познаваме, животът ни ще бъде живот на постоянно послушание. Оценяването на Христовия характер и общението ни с Бога ще ни кара да намразим греха.” ЖИ 550

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кой ключов елемент в Божия закон ни представя Исус в Матей 22?
2. Обясни разликата между едно външно съгласяване с истината и истинското послушание?
3. Кога развитието на нашия християнски характер ще бъде завършено?
4. Опиши отношението към служенето у онези, които са приели Христос?
5. Колко тясно ще бъде свързан Христос с послушанието на Неговите последователи?

Дарения от първата събота за литература за мисионските полета

В 21-я век, докато интернет, фейсбук и други медии са модерни начини за разпространение на евангелието, има още един уникален многостранен метод за представяне, когото никой друг вид медия не може да замести: напечатаната страница е един от най-ефикасните начини да достигне Евангелието дори до най-усамотените места на земята – без електричество. Чрез тези средства благата вест е прониквала в бившите комунистически, атеистичните и ислямските страни и може да бъде споделена. Божията служителка казва: “Нека публикациите, съдържащи библейската истина, бъдат разпръсквани като есенните листа.” *В небесните места*, с. 323 “Нашите издания трябва да отиват навсякъде. Нека се издават на много езици. Третата ангелска вест трябва да се даде чрез това средство и чрез живия учител. Вие, които вярвате в истината за това време, събудете се. Сега ваша длъжност е да донесете всички средства, които ви е възможно, за да се помогне на онези, които разбират истината, да я провъзгласяват.” *СЦ, т. 9, с. 45*

“Прогласете, славете и кажете: “Спаси, Господи, людеце Си, останалите от Израил” (Еремия 31:7). Божият народ, останалите от Израил трябва да прогласят добрата вест за спасение. Докато ние имаме изобилно снабдяване с библии, книги и памфлети за евангелизиране в много страни, все още има такива на много места по света, които нямат същата привилегия. Наш дълг и чест е да се подкрепи разпространението на литература в различните региони на света. Библията е преведена на много езици и диалекти, но съществени книги, такива като *Пътят към Христа*, *Великата борба* не са на разположение на милиони хора. Какво би било, ако споделим съботните библейски уроци с онези, които търсят настоящата истина?

Помислете за тихоокеанските острови и африканските страни, където реформаторската вест още не е проникнала. Нека помним обещанието в Еклисиаст 11:1: “Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш!” Трябва да разпространяваме Божието слово преди да е твърде късно. Може да не видим незабавно резултатите, но не ще мине много преди да можем да свидетелстваме за великата жетва, когато Късният дъжд ще дойде в пълнота. Нека бъдем мъдри настойници, които събират съкровища в небето – не в този свят!

Благодарни сме на многото братя, сестри и приятели по целия свят, които направили това в миналото. Но сега нуждата е по-голяма, отколкото когато и да е преди. И тъй, нека бъдем щедри в това дело!

Издателски отдел към ГК

Нашата нужда от Божия закон

“Така законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христос, за да се оправдаем чрез вяра.” (Галатяни 3:24)

“Божията слава е открита в закона, който е израз на Неговия характер, и неговият преобразяващ резултат се чувства върху душата, докато човеци се променят в Негово подобие.” РХ, 22 април 1902

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 57-66 (Как се познава Христовия последовател)

Неделя

27 октомври

1. ЗНАНИЕТО ЗА ГРЯХ

а. За кого е създаден Божият закон и с каква цел? Колко са дошли под неговото осъждане? 1Тимотей 1:8-10; Римляни 3:19,23

б. Защо нашите собствени усилия да спазваме Божия закон не са достатъчни, за да се оправдаем пред Бога? Само как можем да спазим закона? Римляни 3:20; 7:7; Филипяни 4:13

“Този, който се опитва да достигне небето със собствените си дела и спазване на закона, предприема невъзможното. Човек не може да се спаси без послушание, но делата му не бива да произлизат от самия него. Христос трябва да действа в него, за да желае това и да го изработва. Ако някой можеше да се спаси с добрите си дела, това означава, че в него има нещо, което да му дава повод за радост. Усилията, които човекът полага, за да придобие спасение, са символизирани с жертвата на Каин. Всичко, което можем да направим без Христос, е омърсено с егоизъм и грях, а извършеното чрез вяра е приемливо за Бога. Когато се стремим да спечелим небето посредством Христовите заслуги, душата върви напред. Гледайки към Исус, начинателя и усъ-

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

вършителя на нашата вяра, можем да вървим от сила към сила, от победа към победа, защото чрез Христос Божията благодат е изработила пълното ни спасение.” ИВ, т. 1, с. 335

Понеделник

28 октомври

2. ЗАКОНЪТ Е НАШИЯТ ДЕТЕВОДИТЕЛ

а. Към какво е насочен детеводителят в Галатяни? Галатяни 3:21-25

“Кой закон е детеводителят, който ни води при Христос? Отговарям: Както церемониалният, така и моралният кодекс на десетте заповеди.” ИВ, т. 1, с. 214

б. Какво дело върши законът като детеводител и с каква цел? Римляни 10:4 Сравни начина, по който думата “край” (англ. превод) (*теос* на гръцки означава край, цел, намерение. В българския превод е предадено съответно със “сетнината” и “следствието”) се използва в Яков 5:11 и Петрово 1:9.

“Когато погледне към голямото огледало на морала, грешникът вижда дефектите на характера си. Вижда се такъв, какъвто е – опетнен, омърсен и осъден. Той обаче знае, че законът по никакъв начин не може да премахне вината или да опрости нарушителя. Трябва да отиде по-далеч. Законът е само наставникът, който го води до Христос. Трябва да погледне към носещия греховете Спасител.” ИВ, т. 1, с. 195

в. Каква връзка съществува между детеводителя и вярата в Исус? Римляни 5:1; 3:31; 8:3,4

“Законът ни разкрива греха и ни подбужда да чувстваме нуждата си от Христос и отиваме при Него за прощение и мир, като изразяваме покаянието си към Бога и вярата си в нашия Господ Исус Христос.” ИВ, т. 1, с. 215

“Само чрез вяра в Христос грешникът може да бъде очистен от греха и да стане способен да отдаде послушание към закона на Създателя си.” ДА 192

“Законът и евангелието са в съвършена хармония. Всеки потвърждава другия. С цялото си величие законът стои срещу съвестта, карайки грешника да чувства нуждата си от Христос, като изкупление за грях. Евангелието признава силата и непроменимостта на закона. Павел заявява: “Не бих познал греха освен чрез закона” (Римл. 7:7). Дълбокото чувство за грях, предизвикано от закона, довежда грешника при Спасителя. В своята нужда човек може да представи мощните аргументи осигурени чрез голготския кръст. Той може да изисква правдата на Христос, защото тя се дава на всеки покаян грешник.” РХ, 22.04.1902

Вторник

29 октомври

3. СТАРИЯТ И НОВИЯТ ЗАВЕТ

а. Каква беше целта на Бога с даването на Синай Неговия закон на Израил и какво е условието за живот под този закон? Изход 20:20; Левит 18:5; Римляни 10:5

“Когато законът беше прогласен на Синай, Бог направи позната на хората святостта на Неговия характер, та чрез сравняване да могат да виждат собствената си греховност. Законът беше даден, за да ги убеди за грях и да открие нуждата от един спасител. Това щеше да стане когато неговите принципи бяха прилагани в сърцето чрез Святия Дух. Това дело има още да се върши. В живота на Христос принципите на закона са изразени ясно. Святият Божи Дух докосва сърцето, Христовата светлина открива на хората нуждата им от Неговата очистваща кръв и Неговата оправдаваща праведност, законът, от друга страна, е действаща сила в довеждането ни при Христос, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра.” ЗВ, 29.1910

б. Защо Израил не успя да спазва Божия закон, въпреки че проявяваха голяма ревност за него? Римляни 10:3

“Израил не разбираха духовното естество на закона и твърде често тяхното изявено послушание беше по-скоро съблюдаване на форми и церемонии, отколкото предаване на сърцето на върховната власт от любов.” ОХ 67

в. Кои са “по-превъзходните обещания”, върху които беше установен Новият завет? Евреи 8:6; Еремия 31:33,34

“Новият завет” беше установен на “по-добри обещания” – обещанието за прощение на греховете и за Божията благодат, която подновява сърцето и го довежда в хармония с принципите на Божия закон...

Същият закон, който бе издълбан на каменните плочи, бива записан от Святия Дух на плочите на сърцето. Вместо да тръгнем да установяваме своя собствена правда, ние приемаме Христовата правда. Неговата кръв изкупва нашите грехове. Неговото послушание бива прието за нас. Тогава подновеното от Святия Дух сърце ще принася “плодовете на Духа”. Чрез благодатта на Христос ние ще живеем в послушание на Божия закон, написан в сърцата ни. Имайки Христовия дух, ние ще ходим така, както Той е ходил.” ПП 250

Сряда

30 октомври

4. ЗАКОНЪТ – МЕРИЛО НА ХАРАКТЕРА

а. Кое е единственото истинско мерило на характера? Яков 2:8-12

“Божият закон е единственият истински стандарт за измерване на характера. Христос показва на света чрез Своя живот и поучение, чрез Своя божествен характер какво означава послушание към закона. Той беше пример за човека; но човек не може да постави стандарт за себе си. Човекът е невеж за безкрайната чистота на Бога и без божествено просветление не може да оцени святото изискване на Божия закон. Докато е невеж за безкомпромисния характер на Божия закон, той е равнодушен относно своя несъвършен, греховен характер. Не се страхува от нищо, няма безпокойство, понеже мери себе си с един фалшив стандарт.” РХ, 18.11.1890

б. Кое ще реши дали Божият характер се открива в нашите мисли

и действия? Матей 22:36-40; Римляни 13:10

“Само този, чието сърце е изпълнено със състрадание към падналия човек, който обича с една цел – откриване на тази любов чрез извършване на Христоподобни дела, ще може да издържи виждането на Този, Който е невидим. Този, Който не обича тези, за които Отец е направил така много, не познава Бога. Теологията е без стойност, ако не е пропита с Христовата любов. Истинското християнство разпръсква любов чрез цялото същество. То докосва всяка жизнена част – мозък, сърце, помагачите ръце, нозе, давайки възможност на човеци да стоят твърдо, където Бог изисква да стоят, да не би куцото да се отклони от пътя. Горещата, разпръскваща Христова любов към загиващите души е животът на цялата християнска система.” ЗВ, 10.05.1910

в. Какво ще бъде видно в живота на онези, които имат истинска вяра в Христос? Яков 1:22-27

“Вярата действа чрез любов и очиства душата. Вярата напъпва, разцъфва и дава реколта от скъпоценен плод. Там, където има вяра, има и добри дела. Болните биват посещавани, за бедните се полагат грижи, сираците и вдовиците не остават пренебрегнати, голите биват обличани и гладните нахранвани.” ИВ, I, 368

Четвъртък

31 октомври

5. ИСУС ХРИСТОС, ЗАКОНЪТ В РЕАЛНИЯ ЖИВОТ

а. Какво отношение изяви Христос към Божия закон? Матей 5:17-20

“Исус беше една жива илюстрация на изпълнението на закона; но Неговото изпълнение не означава отменяне или премахване. С изпълнението на закона той изпълни всяка подробност на неговите изисквания.” ЗВ, 14.03.1895

“В Своите учения Христос показва колко далеч простиращи се са принципите на закона, изговорен от Синай. Той представи едно живо приложение на този закон, чиито принципи остават завинаги великия

Дарения от първата събота - за литературата за мисионските полета

стандарт за праведност – стандарта, според който всички ще бъдат съдени в онзи велик ден, когато съдията ще седне и книгите ще бъдат отворени.” БУБ 141

б. Кое показва, че Христос беше за човечеството една жива илюстрация на Божия закон? 1Петрово 2:21,22; Йоан 15:10; 1Йоаново 2:6

“Славата на Христос е Неговият характер, а Неговият характер е израз на Божия закон. Той изпълни закона във всяка негова подробност и даде на света в живота Си един съвършен образец на това какво е възможно да постигне човечеството чрез съединяване с божествено-то. В своето човешко естество Христос беше зависим от Отец, както човечеството сега е зависимо от Бога за божествена сила за постигане на съвършен характер.” ЗВ, 12.12.1895

Петък

1 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Върху чии обещания беше основан Старият завет?**
- 2. Върху чии обещания беше основан Новият завет?**
- 3. Кой е онзи, който ни прави послушни на Бога?**
- 4. Действаме ли днес под Стария завет, ако зависим от собствените ни обещания вместо от Божиите обещания?**
- 5. Кое караше героите от Библията да виждат нуждата си от Исус?**

* * *

Христовата правда открита в Неговия закон

“И явявате се, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът – на сърцето.” (2Коринтяни 3:3)

“Излъчващата се от Мойсеевото лице слава бе отражение на Христовата правда в закона.” ИВ, т. 1, с. 218

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 43.48 (Посвещение)

Неделя

3 ноември

1. ВЪЗВЕЛИЧАВАНЕ НА БОЖИЯ ЗАКОН

а. Какво видя Мойсей, гледайки Божията слава? Изход 33:18,19; 34:5-7

“Бог изисква съвършенство от чадата Си. Неговият закон е отпечатък на собствения Му характер и той е образецът за всеки характер. Това необятно мерило е представено на всички, за да няма недоразумение за естеството на поданиците, които Бог ще приеме в царството Си. Христовият живот на земята бе съвършено изявление на божествения закон. А щом наричащите се с Христовото име станат подобни Нему по характер, ще се покоряват като Него на Божиите заповеди. Тогава Господ ще ги признае и за членове на небесното семейство.” ПХ 194

б. Каква беше мисията на Исус, както е открита в Божия закон? Псалм 40:8; Исаия 42:21; 2Коринтяни 4:6

“Неговото (на Христос) идване на тази земя имаше за цел да изяви тази (Божия) слава. Той дойде на този помрачен от греха свят, за да открие светлината на Божията любов – да бъде Бог с нас.” ЖИ 7

2. СЛАВАТА НА БОЖИЯ ХАРАКТЕР

а. Какво става, когато разберем, че Христос е Божият закон, изявен в човешка плът? 2Коринтяни 5:17

“Чрез гледане ние се променяме, морално се оприличаваме на Този, Който е съвършен по характер. Чрез получаване на Неговата придадена правда, чрез преобразяващата сила на Светия Дух ние ставаме като Него. Образът на Христос е ценен и той пленява цялото същество.

Гледайки към Христос с цел да стане като Него, търсещият истината вижда съвършенството на принципите на Божия закон и не се задоволява с нищо друго освен със съвършенство. Скривайки своя живот в живота на Христос, вижда, че святостта на божествения закон е открита в характера на Христос, и все повече сериозно се бори да бъде като Него. Едно воюване може да се очаква по всяко време, защото изкушителят вижда, че губи един от своите поданици. Трябва да се води битка с атрибутите, които Сатана е укрепил за негова собствена употреба. Човешкият деятел вижда, че има да се бори с една странна сила, която се противопоставя на идеята за получаване на съвършенството, което Христос предлага. Но с Христос има спасителна сила, която ще спечели за него победа в борбата.” БК, т. 6, с. 1098

“Ако всички можеха да видят Христос пред трона, очакващ техните молитви, очакващ да предадат волята Си, да спрат бунта си и се върнат към верността си към Бога, биха се молили с дълбоко покаяние на Отец да прости прегрешенията им към Неговия закон и влиянието, което са упражнили, причинявайки други да не зачитат закона на Иехова. Съзаклятниците на неприятелската армия триумфират поради тяхното бавене.” Нашият Отец се грижи, с. 266

б. Как се променя нашият характер? Евреи 12:2 Какво действие се изисква от нас чрез сравняване Числа 21:8 с Йоан 3:14,15? Йоан 6:37, 54-56

“На Мойсей Божият характер беше открит като Негова слава. По подобен начин ние виждаме славата на Христос, гледайки Неговия характер...

Защо тогава в църквата се проявява толкова голяма липса на любов, на истинска, възвишена, осветена, облагородяваща отзивчивост, на нежно състрадание и любящо снизхождение? Това е, понеже Христос не е представян постоянно пред народа. Неговите качества на характера не са въведени в практическия живот. Мъже и жени не ядат от хляба, който слиза от небето.” СР, т. 9, с. 296, 297

Вторник

5 ноември

3. ДВЕ РАЗЛИЧНИ СЛУЖБИ

а. Каква е разликата между “служенето, което докарва осъждане” и “служенето, което докарва правда”? 2Коринтяни 3:1-3,6-9

“Падналата Адамова раса не можеше да види друго в буквата на този завет (Божия свят закон), освен служенето, което докарва смърт; и смъртта ще бъде наградата на всеки, който напразно се стреми да изработи своя собствена праведност, която ще изпълни изискванията на закона.” ЗВ, 5.09.1892

б. Как Павел описва покривалото от невежество на евреите, които отхвърлиха Христос? Римляни 9:31,32; 10:3

в. Опиши как покривалото може да бъде премахнато. 2Коринтяни 3:13-16

“Това беше светлината от славата на Христовото евангелие, което беше основата на жертвената система, което светеше в лицето на Мойсей (2Кор. 3:7,8 – цитирано), когато същинският, пълният блясък от обедната светлина щеше да дойде, бледата слава, която обаче беше залог на последната, щеше да бъде премахната, погълната от по-голямата слава.” ЗВ, 25.08.1887

“Обредната служба няма никаква стойност, ако не бъдеше свързана с Христос чрез жива вяра. Дори и моралният закон не постига целта си, ако не се разбира в отношението му към Спасителя. Христос ня-

колко пъти бе показал, че законът на Отец Му съдържа нещо по-дълбоко, отколкото само едни авторитетни заповеди. В закона е въплътен същият принцип, който се открива и в евангелието. Законът сочи дълга на човека и показва неговата вина. Но човекът трябва да очаква от Христос опрощение и сила, за да изпълнява онова, което законът препоръчва.” ЖИ 496, 497

Сряда

6 ноември

4. ОТ СЛАВА КЪМ ПО-ГОЛЯМА СЛАВА

а. Как Божият характер, както е открит в Неговия закон, беше попълно и съвършено изявен чрез живота на Христос? 2Коринтяни 3:9-11 Върху какво трябва да ни кара да се размислим стремежът да останем верни на Божия закон?

“Като народ ние сме проповядвали закона, докато станаме така сухи, както хълма Гелвуде, върху който не пада нито роса, нито дъжд. Трябва да проповядваме Христос в закона и тогава ще има жизненост и прехрана в проповядването, което ще бъде като храна за гладуващото Божие стадо. Не трябва да се доверяваме изобщо на собствените ни заслуги, но на заслугите на Исус от Назарет. Очите ни трябва да бъдат помазани с очния мехлем. Трябва да се приближим близо до Бога и Той ще се приближи до нас, ако дойдем по определения от самия Него начин.” РХ, 11.03.1890

“Самият закон не би имал слава, ако не беше въплъщението на Христос.” ИВ, кн. 1, с. 218

“Исус беше жива илюстрация за изпълнение на закона, но Неговото изпълнение не означава отменяне или унищожение на закона. Изпълнявайки закона, Той изпълни всяка подробност на неговите изисквания.” ЗВ, 14.03.1895

б. Как “Христовото писмо” стана по-славно отколкото, когато Божият морален закон беше написан на каменни плочи? Еремия 31:31-33; 2Коринтяни 3:3

“Павел желаше братята му да разберат, че великата слава на опрощаващия греха Спасител придава значение на цялата еврейска богослужебна система. Копнееше те да разберат също, че когато Христос дойде на света и умря като жертва за човека, символът срещна своето изпълнение.

След смъртта на Христос на кръста като принос за грех, церемониалният закон не можеше да има сила. И въпреки това бе свързан с моралния закон и имаше своята слава. Единството от двата закона носеше печата на божественото и изразяваше Божията святост, справедливост и праведност. Но ако временните служби на старозаветната епоха бяха славни, колко по-славна трябваше да е реалността, когато Христос бе разкрит на всички повярвали и ги дари с животодаващия Си и освещаващ Дух!” ИВ, кн. 1, с. 218, 219

Четвъртък

7 ноември

5. ОТРАЗЯВАНЕ НА НЕГОВАТА СЛАВА

а. Какво става, когато нашето внимание е съсредоточено върху Божията слава? 1Коринтяни 15:49; Римляни 12:2

“Когато представяме Христос, ние всъщност представяме Бог на света. “Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов” (Римл. 8:9). Нека запитаме: Представяме ли Христовия характер в църквата и пред света?” ИВ, кн. 3, с. 144

б. Какво става, когато някой приеме правдата на закона в Христос? Римляни 8:4, 9-13 Опиши силата, която променя сърцето и наклонностите. Матей 13:33

“Христос използва кваса, за да илюстрира евангелието на царството. С този квас, Божието слово, се предават истинската доброта, праведност и мир. Това довежда цялото разположение в съгласие с ума и волята на Бога. Където отиде, квасът на истината прави промяна в ума и сърцето. Целият характер се преобразява. Всички, които приемат в

сърцето си истината, както тя е в Исус, ще откриват силата на кваса. Когато небесното царство се установи в сърцето, целият характер се съобразява с характера на Христос, защото истината е един даващ живот принцип. Божията сила работи както кваса, за да покори цялото същество. Дори мислите биват доведени в подчинение на Христовата воля. "Ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново" (2Кор. 5:17)." РХ, 21.09.1897

Петък

8 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Когато гледате на Божия закон, какво виждате?
2. Каква беше мисията на Христос относно Божия закон?
3. Как трябва по-голямата слава на Божието дело да ни въздейства днес?
4. Какво става когато виждаме Христос в закона на десетте заповеди?
5. Какво става в сърцето ви, когато сте се съсредоточили върху Божията слава?

* * *

Характерът като сладко благоухание

“Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победно шествие в Христа и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието за Него.” (2Коринтяни 2:14)

“Характерът е сила. Мълчаливото свидетелство на един истински, несебелюбив, добър живот разнася едно почти неотразимо влияние. Чрез навлизането на характера на Христос в нашия собствен живот ние Му сътрудничим в делото за спасяване на души.” ХП 209

Препоръчвани четива: Вест към младите, с. 303 – 309 (140. Влияние; 144. Отбягване друженето със света)

Неделя

10 ноември

1. АТМОСФЕРАТА НА БЛАГОДАТ

а. Кое качество на Бога е основанието за нашето спасение и как беше изявено то? Ефесяни 2:8,9; Римляни 5:20,21

“В лицето на този несравним дар – Неговия Син, Господ обкръжава целия свят с една атмосфера на благодат, която е така реална, както е въздухът, който обкръжава земното кълбо. Всички, които избират да дишат тази вдъхваща живот атмосфера, ще живеят и ще пораснат до зрелото състояние на мъже и жени в Христа Исуса.” ПХ 70

б. Какво става с онези, които отговарят на притегателната сила на Божията благодат? Йоан 12:32; Ефесяни 2:10

“Когато грешникът, привлечен от силата на Христос, се приближи до издигнатия кръст и се хвърли ниско пред него, тогава се получава

ново създание. Такъв човек се сдобива с ново сърце. Той става ново създание в Исус Христос. Светостта не изисква нищо повече.” ХП 94

Понеделник

11 ноември

2. БЛАГОУХАНИЕТО ОТ БОЖИЕТО ПОЗНАНИЕ

а. Когато живеещите при жертвената система принасяха жертва чрез огън, кое й придаваше аромата на “сладко благоухание” пред Бога? Изход 29:18; Ефесяни 5:2

”Христовата жертва е съвършена и като наш Застъпник Той изпълнява Своето самоназначено дело, държейки пред Бога кадилницата, съдържаща собствените Му безупречни заслуги и молитвите, изповедите и благодарности на народа Му. Изпълнени с аромата на Неговата праведност тези се издигат към Бога като сладко благоухание. Жертвата е напълно приемлива и опрощение покрива всяко прегрешение.” 3В, 14.02.1900

б. Какво използва Бог, за да покаже познанието за Него като сладко благоухание към онези, които са в невежество относно Христос? 2Коринтяни 2:14

“Всяка душа е обградена от собствена атмосфера, която може да е изпълнена с даряващата живот сила на вярата, смелостта и надеждата и подкрепена с благоуханието на любовта. Или може да бъде подтисната и охладена от мрака на недоволството и себелюбието, или отровена от смъртоносната зараза на подхранван грях. При контакт с когото и да е било чрез атмосферата край нас съзнателно или несъзнателно ние влияем.” ХП 209

в. Какво се изисква от нас, за да може да бъде нашият живот приет като “сладко благоухание” на Бога? Езекиил 20:41; Римляни 12:1,2

“Бог презира едно мъртво приношение. Той изисква жива жерт-

ва, с разум, с усет и воля, напълно включени в служба на Него. Всяка отличителна способност трябва да бъде посветена на това дело – нозете ни незабавно да тръгнат при зова на дълга, ръцете ни готови за действие, когато трябва да се върши работа, устните ни готови да говорят истината с любов и да покажат наяве, че възхваляват Този, Който ни е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина. Трябва да продължаваме това посвещение, не вземайки нищо от олтара, защото това е светотатство. Когато Неговият народ така посвещава себе си с искреност и смирение, те са приети от Бога и стават за Него сладко благоухание, пръскащо богат аромат по цялата земя.” РХ, 5.02.1884

Вторник

12 ноември

3. УХАНИЕ ЗА ЖИВОТ ИЛИ ЗА СМЪРТ

а. Обясни как нашето влияние може да бъде “сладко благоухание” за живот на някои, докато в същото време може за други да е влияние за смърт. 2Коринтяни 2:15,16; 1Коринтяни 1:18; 2Петрово 2:7

“Това е отговорност, от която не можем да се освободим. Думите, действията, дрехите, поведението, дори и изражението на лицето ни влияят в една или друга степен.

От подобно повлияване зависят последиците за добро или за зло, които никой не може да измери. Всеки споделен по този начин подтик е посято семе, очакващо своята жетва. То е брънка в дългата верига от човешки събития, пръснати незнайно къде. Ако чрез нашия пример подкрепяме другите да развият добри принципи, ние им придаваме сила, за да вършат добро. Със своето поведение те упражняват същото влияние върху други, а те пък върху други. Така чрез несъзнателното въздействие могат да бъдат благословени хиляди.” ХП 209

**б. Как е възможно уханието от нашето влияние да стане злово-
ние за смърт на онези, които са около нас? Еклисияст 10:1**

“Но никога не бива да се забравя, че влиянието може да е толкова силно и в посока към злото. Да изгуби някой собствената си душа е ужасно нещо, но да си причина за изгубването на други души е още

по-ужасно. Това, че нашето влияние би могло да е ухание на смърт за смърт е страховита мисъл, но е възможно.” ХП 209

в. Колко внимателни трябва да бъдем при избиране на близките ни приятели? Защо? 1Коринтяни 6:14,15; Ефесяни 5:11; 1Коринтяни 5:6

“Има тайни връзки, които свързват две души заедно, тъй че сърцето на единия да отговаря на сърцето на другия. Едни си сходят с идеите, чувствата и духа на другите. Това общение може да е за благословение или за проклятие. Младите могат да си помагат, да се подкрепят един друг и да се усъвършенстват в поведение, в настроение, в знание; или пък като си позволяват да са невнимателни и неверни могат да си влияят за зло.” ВМ 299, 300

Сряда

13 ноември

4. СОЛТА НА ЗЕМЯТА

а. Как илюстрира Христос стойността на спасителното влияние, което Божият народ трябва да има върху света? Какво предупреждение даде Той? Матей 5:13 (Сравни с Матей 8:12)

“От тези думи на Христос (“Вие сте солта на земята”) получаваме някаква идея за това какво представлява стойността на човешкото влияние. То трябва да работи с Христовото влияние, да издига, където Христос издига, да предава правилни принципи и да възпира напредъка на световната поквара. Трябва да разпръсква благодатта, която само Христос може да предаде. Трябва да издига, да услажда живота и характера на други чрез силата на един чист пример, съединен с искрена вяра и любов. Божиите люде трябва да упражняват една преобразяваща, запазваща сила в света. Трябва да противодействат на разрушителното, покваряващо влияние на злото.” НМ 239

б. Само как можем да упражняваме спасително влияние върху света? Ефесяни 5:2

“Спасителната сол, благоуханието на християнина е Исусовата любов в сърцето, Христовата праведност, проникваща в душата. Ако изповядващият религията желае да запази спасителната сила на вярата си, трябва винаги да има пред себе си Христовата праведност и накрая да има Божията слава за него. Тогава Христовата сила ще се открива в живота и в характера.” БЕ 15.02.1892

“В нас самите няма нищо, чрез което да повлияем на другите за добро. Ако осъзнаваме своята безпомощност и нужда от божествена сила, няма да уповаваме на себе си. Ние не знаем какви последици може да донесе един ден, час или миг, и никога не би трябвало да започваме деня без да поверим пътищата си на нашия небесен Отец. Негови ангели имат за задача да бдят над нас и ако се оставим на тяхната закрила, винаги по време на опасност те ще бъдат от дясната ни страна. Ако без да искаме изпаднем в опасност да упражним зловредно влияние, ангели ще бъдат на наша страна, като избират думите ни вместо нас и влияят върху действията ни. Тогава влиянието ни може да бъде мълчалива, неосъзната, но могъща сила в привличането на другите към Христос и небесния свят.” ХП 210

Четвъртък

14 ноември

5. СИЛА ДА ПОДВИЖИ СВЕТА

а. Кой обещан дар на Христос е давал възможност на мъже и жени във всички възрасти да бъдат верни свидетели за Христос? Деяния 1:8

“От деня на Петдесетницата до наши дни Утешителят е бил изпращан на предавалите се напълно на Господа и на Неговата служба. При всички, които са приемали Христос като личен Спасител, Светият Дух е идвал да ги освещава, да ги води и да свидетелства. Колкото по-отблизо са следвали Бога, толкова по-ясно и по-силно вярващите са свидетелствали за любовта и спасителната благодат на своя Изкупител.” ДА 23

б. Как нашето влияние ще бъде инструмент в завършването на това дело за проповядване на “вечното евангелие” на света? Матей 25:4; Откровение 18:1

“Характерът е сила. Мълчаливото свидетелство на един истински, несебелюбив, добър живот донася едно почти неотразимо влияние. Чрез навлизането на характера на Христос в нашия собствен живот ние Му сътрудничим в делото за спасяване на души. Само чрез навлизането на Неговия характер в нас самите можем да Му сътрудничим. И колкото е по-широка сферата на нашето влияние, толкова повече е доброто, което вършим. Когато онези, които претендират, че служат на Бога, следват Христовия пример, прилагайки принципите на закона във всекидневния си живот; когато всяко действие свидетелства, че обичат най-много Бога и ближния си както себе си, тогава църквата ще има сила да раздвижи света.” ХП 209

Петък

15 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Как мога да дишам в духовната атмосфера, която обкръжава земята?**
- 2. Защо духът на жертване е съществен за предаване на познанието за Бога?**
- 3. Обясни разликата между това да сме ухание за живот и това да сме ухание за смърт.**
- 4. Какво се изисква в моето собствено сърце, за да бъде ухание за живот?**
- 5. Коя сила ще даде възможност на църквата да раздвижи света?**

* * *

Приемане на Исус

“Прочее казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти.” (Галатяни 5:16)

“Законът е израз на Божията същност. Когато го приемем чрез Христос, той става наша същност. Издига ни над силата на естествените желания и склонности, над изкушенията, водещи към грях.” ИВ, I, 216

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 49 – 56 (Нашата вяра и приемането ни от Бога)

Неделя

17 ноември

1. ОВЛАДЯВАНЕ НА ЕСТЕСТВЕННОТО НИ СЪСТОЯНИЕ

а. Кой е единственият начин за ефективна борба с неприятеля? Яков 4:7-10

“За нас не е необходимо да пожелаем да служим на царството на тъмнината, за да попаднем под неговата власт. Достатъчно е само да сме небрежни по отношение нашето присъединяване към царството на светлината. Ако не се свържем с небесните сили, Сатана ще завладее сърцето ни и ще го направи свое жилище. Единственото защитно средство срещу злото е Христос да живее в сърцето ни чрез вяра в Неговата правда. Ако не се свържем действително с Бога, никога не ще можем да се съпротивляваме на действието на себелюбието, себеугаждането и изкушението за съгрешаване. Можем да изоставим много лоши навици и за известно време да се отделим от Сатана. Но ако нямаме жизнена връзка с Бога чрез постоянна преданост към Него, ще бъдем победени. Без лично запознанство с Христос и постоянно общение, ние сме изложени на врага и в края ще му се предадем.” ЖИ 257

б. Как обитава Христос в моето сърце? Йоан 14:23

2. ОТХВЪРЛЯНЕ НА САМОДОВОЛСТВОТО

а. Коя притча описва опасността от това да не поканим Христос да дойде в сърцето ни и да не се съединим с Него? Матей 12:43-45

“Притчата за човека, от който е бил изгонен зъл дух, който не е запълнил душата си с Христовата любов, илюстрира необходимостта не само да се изпразни сърцето, но и да се запълни вакуума с божествен обитател. Демонът желае да се върне в сърцето, от което е бил изгонен. Той идва и макар че е било пометено и наредено, намира го още празно и влиза вътре със седем други духове по-зли от самия него, така че последното състояние на човека става по-лошо от първото. Човекът в тази притча отказва да върши делото на Сатана. Но бедата при него е, че след като сърцето е пометено и наредено, той пропуска да покани присъствието на небесните гости. Не е достатъчно само да изпразним сърцето. Трябва да запълним вакуума с Христовата любов. Душата трябва да бъде снабдена с благодатта на Божия Дух. Можем да изоставим много лоши навици и въпреки това да не бъдем истински осветени, понеже нямаме връзка с Бога. Ние трябва да се съединим с Христос.” РХ, 24.01.1893

б. Какво ще направи Исус, ако е посрещнат добре в нашето сърце? Юда 24; Откровение 3:20

“Трябва да се изпразним от Аз-а. Но това не е всичко, което се изисква; защото, когато сме се отказали от нашите идоли, вакуумът трябва да бъде запълнен (...). Като сте изпразнили сърцето си, трябва да приемете Христовата правда. Хванете я чрез вяра, защото трябва да имате ума и духа на Христос, за да може да вършите делата на Христос. Ако отворите вратата на сърцето, Исус ще запълни вакуума чрез дара на Своя Дух и тогава можете да бъдете жив проводник във вашия дом, в църквата и в света. Можете да разпръсквате светлина, защото светлите лъчи от Слънцето на правда светят върху вас. Вашият смирен живот, вашият свят разговор, ва-

шата честност, почитеност, чистота и откровеност ще говорят на всички наоколо, че сте Божие дете и наследник на небето, че не правите света ваше обиталище, но че сте странник и пришелец тук, гледащ за една по-добра страна, дори небесна, живеещ с очи отправени единствено към Божията слава.” РХ, 23.02.1892

Вторник

19 ноември

3. ПРИЕМАНЕ

а. Как можем ние, грешни хора, да станем синове и дъщери на Бога? Йоан 1:12,13

“Членството в божественото семейство не е нещо, което ние сами от себе си печелим. Само на онези, които приемат Христос като техен личен Спасител, е дадена силата да станат Божии синове и дъщери. Грешникът не може чрез някаква своя сила да се отърве от греха. За осъществяването на този резултат той трябва да погледне нагоре към една по-висша Сила. Йоан възкликна: “Ето, Божият Агнец, Който носи греха на света!” Само Христос има силата да очисти сърцето. Онзи, който търси прощение и приемане, може само да каже: “Откуп в ръката си не нося; при кръста Твой аз милост прося.” Но обещанието за това да сме Божии чада е дадено на всички, които “вярват в Неговото име”. Всеки, който идва при Исус с вяра, ще получи прощение.” СДБ 12

б. Как можем да получим правда (праведност) от Бога? Йоан 3:16; Марк 9:24; Римляни 1:16, 17

“Правдата се постига не чрез старания или усилена работа, не чрез дарове или жертви. Тя е един доброволен дар, който се дава на всяка гладуваща и жадуваща душа.” МПБ 26

“Христос издейства за нас път за излизане от това положение. Той живя на земята сред такива изпитания и изкушения, каквито самите ние трябва да посрещаме. Той живя един безгрешен живот. Умря за нас и сега ни предлага да вземе нашите грехове, а да ни даде Своята праведност. Ако Му се отдадеш напълно и Го приемеш

като свой Спасител, тогава колкото и грешен да е бил твоят живот, заради Него ти биваш считан за праведен. Христовият характер за-става на мястото на твоя характер и ти биваш приет от Бога така, като че ли никога не си съгрешавал.

Нещо повече – Христос променя сърцето. Той живее в твоето сърце чрез вяра. Ти трябва да поддържаш тази връзка с Христос чрез вяра и чрез постоянното предаване волята си на Него; и докато правиш това, Той ще действа в теб да желаеш и да действаш според Неговата добра воля.” ПХ 64

Сряда

20 ноември

4. ПОВЕЧЕ ОТ ОПРОЩЕНИЕ

а. Какво обещава Бог на онези, които приемат Христос като тях-на правда (праведност)? Езекиил 11:19, 20; Матей 5:8

“Христовата религия преобразява сърцето. Тя прави светски мислещите духовно мислещи. Под нейното влияние човек става несебелюбив, защото това е характерът на Христос. Нечестиви-ят, интригантът става праведен. Да прави на другите това, което иска да правят на него, му става втора природа. Поквареният се обръща от нечист в чист. Той възприема добри навици, защото Христовото евангелие е станало за него ухание от живот за жи-вот.” СЦ, т. 5, с. 337

б. Как знаем, че думите на Исус: “Иди си, отсега не съгрешавай вече” означават нещо повече от опрощение? Йоан 5:14; 1Йоа-ново 1:9

“Религията на Христос обхваща нещо повече от опрощението на греха. Тя означава заличаване на греховете ни и попълване на праз-нотата с добродетелите на Святия Дух. Означава божествено озаре-ние и радост в Бога. Означава едно сърце, освободено от себичност и благословено с пребъдващото присъствие на Христос. Душата, в която царува Христос, е чиста и свободна от грях. Славата, пълнота-та, целостта на евангелския план се изпълнява в живота. Приемане-

то на Спасителя донася едно зарево на съвършен мир, съвършена любов, съвършена увереност. Красотата и прелестта на Христовия характер, разкрит в живота, свидетелстват, че Бог наистина е изпратил Своя Син в света, за да бъде негов Спасител.” ХП 264

в. Кое е доказателство, че греховете ми са простени? Лука 7:47; Матей 7:16 – 20; Галатяни 5:22,23

“Когато Господ изговори опрощение на покаяващата се душа, тя се изпълва с усърдие, изпълва се с любов към Бога, изпълва се с убеденост и енергия и даващия живот Дух, Когото е получила, не може да бъде потиснат. Христос в нея е извор на вода, извираща за вечен живот.” РХ, 5.05.1896

Четвъртък

21 ноември

5. НЕПОКОЛЕБИМО С ИСУС

а. Защо освободените от демони хора искаха да останат с Исус? Псалм 16:11; 51:11; Лука 8:35

“Излекуваните беснуими копнеят за общение със своя Избавител. В Неговото присъствие те се чувстват сигурни от злите духове, които ги бяха измъчили и бяха отнели човешкия им образ.” ПСВЛ 52

“Когато човек отхвърля поканата на Спасителя, той се предава на властта на Сатана. Мнозина от всяко съсловие на живота, в дома, в работата си, даже и в църквата вършат днес това. Това е причината, поради която навсякъде по земята се ширят насилия и престъпления и тъмнина е покрила народите като с траурен плащ. Чрез благовидните си изкушения Сатана води хората от едно зло към друго, докато ги доведе до упадък и разорение. Единственото защитно средство срещу неговата сила е присъствието на Исус. Пред човеци и пред ангели Сатана се е открил като враг и погубител на човека, докато

Христос се е изявил като негов приятел и избавител. Неговият Дух развива в човека всичко онова, което служи за облагородяване на характера и на естеството му.” ЖИ 272

б. Защо Мария седна при нозете на Исус? Лука 10:38, 39 Каква красотата в характера на Исус я привлече? Исая 40:11; 41:13; 42:3; Езекиил 34:11, 15, 16, 23, 30, 31

“Исус желаше да научи чадата Си, че те трябва да се възползват от всеки благоприятен случай, за да получат онова знание, което ще ги направи мъдри за спасение.” ДП, т. 2, 359

Петък

22 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво можем да направим, за да се борим със злото в нас?
2. Какво става с някого, който не приема активно Исус?
3. Как приемаме Исус?
4. Какви са сигурните резултати, бидейки напълно опростени от Бог?
5. Защо красотата на Христос е така привлекателна за сърцето на грешника?

* * *

Хващане за Христовата правда

“Очите ти нека гледат право напред и клепачите ти нека бъдат отправени право пред тебе. Обмисляй внимателно пътеката на нозете си и всичките ти пътища нека бъдат добре уредени. Не се отбивай нито на дясно, нито на ляво; отклони ногата си от зло.” (Притчи 4:25-27)

“Да живее Христос в сърцето ни и чрез вяра значи да се размишлява за Христос, да се наблюдава Христос, да се чувства Спасителя като най-добър и най-почтен приятел, така че с нищо да не Го оскъряваме и натъжаваме.” СП 283

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, 79 – 85 (Живот и служба)

Неделя

24 ноември

1. НАШАТА НАЙ-ГОЛЯМА НУЖДА ДНЕС

а. Кое е спешно необходимо днес в опитността ни? Матей 5:3-11; 2Петрово 1:5-11

“Днес има нужда от такова съживяване на истинската религия в сърцето, каквото не е преживявано от времето древния Израил. Покаяние е първата стъпка, която трябва да се направи от всички, които ще се върнат към Бога. Никой не може да извърши това дело за друг. Ние лично трябва да смирим душите си пред Бога и да отстраним идолите си. Когато сме направили всичко, което можем да направим, Господ ще ни покаже спасението Си.” БК 145

б. Как ще преживеем съживление? Деяния 3:19; Матей 8:5-13

Дарения от първата събота - за проект за децата и младежите

“Трябва да разчитаме напълно на Христос. Няма да ви ползва нищо, ако само говорите за Христовата правда; трябва да я приемете чрез жива вяра. Ще трябва да култивирате вяра, докато вярата стане езика на душата ви. Бог може да ни помогне да ходим в светлината, както Той е светлина.” РХ, 2.07.1889

Понеделник

25 ноември

2. ВЯРАТА Е ДЕЙСТВИЕ

а. Какво означава да приемем Христовата правда? 2Коринтяни 5:21

“За да изпълним изискванията на закона, вярата ни трябва да се хване за Христовата правда и да я приеме като наша правда. Чрез връзка с Христос и приемане на правдата Му с вяра можем да станем годни да вършим Божиите дела, да бъдем Христови съработници.” ИВ, т. 2, с. 344

“Единствената закрила срещу лукавия е пребъждането на Христос в нашите сърца чрез вяра в Неговата правда. Изкушението за това има власт над нас, защото себелюбието още живее в сърцата ни. Но когато познаем великата Божия любов, тогава себелюбието ще ни се покаже в неговия грозен и отблъскващ вид и ще искаме да го премахнем от душата си. Щом Святият Дух ни представи Христос в Неговата светлина, сърцата ни се смекчават и смиряват, изкушението изгубва силата си и Христовата благодат променя характера.” МПБ 126

б. Как приемането е различно от предполагагането? Яков 2:19, 20

“Мнозина приемат, че Исус Христос е Спасителят на света, но в същото време стоят настрана от Него и не се покаяват за греховете, като по този начин не приемат Исус за свой личен Спасител. Вярата им е просто интелектуално съгласие и оценяване на истината. Но истината не влиза в сърцето, не осветява душата и не преобразява характера.” ИВ, т.1, с. 360

“Ако желаете да устоите във времето на изпита, трябва да познавате Христос и да приемете дара на Неговата правда, която Той

предава на покаяния грешник.” РХ, 22.11.1892

“Трябва да разчитаме изцяло на Христос. Няма да имате полза, ако само говорите за Христовата правда; трябва да я приемете чрез жива вяра. Трябва да култивирате вяра, докато вярата стане езика на душата ви.” РХ, 2.07.1889

“Истинската вяра приема Христовата правда и грешникът става победител чрез Христос. Той става участник в божественото естество и по този начин божественото и човешкото се съчетават.” ИВ, т. 1, с. 335

Вторник

26 ноември

3. ВЯРАТА ТРЯБВА ДА ХВАНЕ ХРИСТОВАТА ПРАВДА

а. Как се пораждат промените в нашия живот? 2Коринтяни 10:5

“За да бъдем кандидати за небето, трябва да изпълним изискванията на закона: “Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум и ближния си както себе си” (Лука 10:27). Можем да постигнем това само ако се хванем с вяра за Христовата правда. Гледайки към Исус, получаваме жив, всеобхватен принцип в сърцето. Святият Дух извършва делото си и вярващият напредва от благодат към благодат, от сила към сила, от характер към характер. Той се преобразява по Христов образ и в духовното си израстване стига до “мярката на ръста на Христовата пълнота. ”Така Христос поставя край на проклятието на греха и освобождава повярвалата душа от неговото въздействие.” ИВ, т. 1, с. 365

“Чрез пребъждане в любовта на Бога и на нашия Спасител, чрез изучаване на съвършенството на божествения характер и като приемаме чрез вяра Христовата правда за наша, ние биваме преобразявани в Неговия образ.” СЦ, т.5, с. 727

“Да живее Христос в сърцето ни чрез вяра значи да размишляваме за Христос, да чувстваме Спасителя като най-добър и най-почтен приятел, така че с нищо да не Го оскърбяваме и натъжаваме.” СП 283

б. Какво е истинска вяра? Евреи 11:1

Дарения от първата събота - за проекта за децата и младежите

“Вярата, водеща до спасение, не е случайна, не е просто интелектуално съгласяване. Тя е вкоренено в сърцето убеждение, което приема Христос като личен Спасител и ни уверява, че Той може да спасява съвършено всички отиващи при Бога чрез Него. Не е истинска вярата, която е убедена, че Той може да спасява други, но не може да спаси вас. Проява на истинска вяра е душата да се хване за Христос като единствена надежда за спасение. Тази вяра води човека до насочване на всички чувства към Христос. Разумът му е под контрола на Святия Дух и характерът му се оформя по божествено подобие.” ИВ, т. 1, с. 362

Сряда

27 ноември

4. РАЗМИШЛЯВАНЕ ВЪРХУ СЪВЪРШЕНСТВОТО НА ХРИСТОС

а. Какво взаимоотношение ще се получи в резултат от вярата, която действа чрез любов? Йоан 15:8 Кои действия са резултатът от вярата? Евреи 11:29-34; Притчи 4:25-27; 16:3

“Можем ли да си представим по-тясна, по-интимна връзка с Христос от описаната с думите: “Аз съм лозата, вие сте пръчките”. Жилите на пръчките са почти еднакви с тези на лозата. Животът, силата и плодовитостта се предават от стъблото към пръчките без пречка и постоянно. Коренът разпраща храната чрез стъблото. Такава е истинската връзка на истински вярващия в Христос. Той пребъдва в Него и от Него черпи своята храна.

Тази духовна свързаност може да се осъществи само чрез упражняването на лична вяра. Нашата вяра трябва да изразява върховно предпочитание, съвършено упование, пълно посвещение. Нашата воля трябва да е напълно подчинена на Божията, нашите чувства, желания, интереси и чест да бъдат свързани с напредъка на Христовото царство и с честта на Христовата кауза, като постоянно получаваме благодат от Исус, а Той получава благодарност от нас.” СЦ, т. 5, с. 221

6. Защо вяра и любов са взаимно крайно необходими? Галатяни 5:16

“Единствената вяра, която ще ни ползва, е онази, която Го обхваща като личен Спасител и присвоява Неговите заслуги. Мнозина считат вярата за мнение. Спасителната вяра е една сделка, чрез която приемащите Христос сключват завет с Бога. Истинската вяра е живот. Живата вяра означава едно увеличаване на силата, едно доверчиво упование, чрез което душата става побеждаваща сила.” ЖИ 275

“Какво означава да вярваме? Да приемаме напълно, че Исус Христос е умрял като наша жертва; че е станал проклет заради нас; че е взел нашите грехове върху Себе Си и ни е предал собствената Си правда. Затова искаме тази Христова правда, вярваме в нея и тя е наша правда. Исус е нашият Спасител. Той ни спасява, защото е казал, че ще го направи. Ще започнем ли да изучаваме всички обяснения за това как може да ни спаси? Имаме ли в себе си доброта, която ще ни направи по-добри и ще ни очисти от петната на греха и по този начин ще ни направи годни да отидем при Христос? Просто не можем да го направим.” ВД, с. 53

Четвъртък

28 ноември

5. СПАСИТЕЛНАТА ВЯРА Е ДОГОВОР

а. Обясни нашето участие в плана на спасението. Матей 7:7; Марк 9:24; Ефесяни 2:8

“Храмът на душата трябва да е свят, чист и не омърсен. Трябва да има сътрудничество, при което цялата сила е от Бога и цялата слава Му принадлежи. Отговорността е наша. Ние трябва да приемаме мисли и чувства, на които да дадем външен израз. Законът за човешкото и божественото действие прави получателя Божи сътрудник. Този закон довежда човека, който е съединен с божественото, до вършене на Божиите дела. Човешкото докосва божественото. Съчетанието между божествена сила и човешко посредничество ще постигне пълен успех, тъй като Христовата правда постига всичко...

Дарения от първата събота – за проекта за децата и младежите

Ако вършим Божията воля, можем да приемем по-големи благословения като безплатен дар от Бога, а не защото имаме някакви заслуги. В тези заслуги няма никаква стойност. Вършете Христовото дело и вие ще почитате Бога и ще излезете повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил и предал живота Си за нас, за да имаме живот и спасение в Исус Христос.” ВД 19, 20

б. Можем ли да очакваме одобрението на Бога, ако не Му се доверяваме? Евреи 11:6

“Сатана е готов да потули блажените Божии уверения. Той желае да отнеме от душата всеки лъч светлина и всяка искра на надежда; но ти не трябва да му позволяваш да направи това. Не давай ухо на изкушителя.” ПХ 54

Петък

29 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Къде едно ясно разбиране за наказанието от престъпването на Божия закон завежда своенравната душа?
2. Как приемаме Христовата правда?
3. Как се поражда промяна в нашия живот?
4. Посочи ролята на вярата и любовта в християнското растение и зрялост.
5. Опиши как работи процесът на вярата.

* * *

7 декември 2013 г.

Дарения от първата събота за проект за децата и младежите

Защо посещаваме съботното училище? Най-важната причина за посещаване на съботното училище е обръщането на собствената ми душа и тази на моите деца. Можем да имаме най-организираното съботно училище, “но ако децата и младите не са доведени при Христос, училището е провал” (*Съвети за съботно – училищното дело*, с. 62). Докато светът се опитва да храни децата ни с празни философии, как можем ние да се отпускате и да не вършим нищо? Трябва да храним нашите деца и младежи със солидни библейски истини по един интересен начин! За да направим това, нуждаем се от един добър съботно-училищен курс за обучение.

Искаме да благодарим на Господа, че съботните библейски уроци *Детските съкровища* (5-7 г.) бяха завършени. Работим върху последния ръкопис на *Млад търсач* (8-12 г.). Ще продължим списването на *Млад изследовател* (13-16 г.). Четвъртата година на младежката програма *Млад търсач* е основана върху книгата Великата борба. Това е едно вдъхновяващо изучаване на героите на реформацията, на адвентните пионери и последните събития.

Предметът на *Млад изследовател* и *Млад търсач* е предназначен да доведе нашите деца и младежи при Христос; да се запознаят с Него като техен най-добър приятел. Уроците са предназначени да събудят в тях любов към Писанията и желание да ги изучават за себе си. Най-вече молим се те да желаят да се покоряват на тези учения от голяма любов към Христос. Родители, молим изучавайте тези уроци с младите. Времето, което ще прекарате с Божието Слово, ще бъде благословено хилядократно.

“Съботното училище предоставя на родители и деца скъпоценен благоприятен случай за изучаване на Божието Слово. Но за да извлекат тази полза (...) и родители, и деца трябва да посветят време за изучаване на уроците.” (*Пак там*, с. 41)

Апелираме към вас да подкрепите този проект с вашите молитви и вашите финанси. Сериозно работим и се молим всекидневно за нашите деца и младежи по света. Ще се съедините ли с нас в работене, молене и даване за нашето малко стадо? “Бог ще чуе молитвите ви и ще ги привлече при Себе Си. А след това, в последния велик ден, ще можете да ги заведете при Бога, казвайки: “Ето, тук съм аз и децата, които Ти ми даде.” *Дом и семейство*, с. 499

Съботно-училищен отдел при Генералната конференция

Сдобиване с бисера на правдата

“Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери; и като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко, което имаше и го купи.” (Матей 13:45,46)

“Не можем да спечелим спасението, а трябва да го търсим с такъв голям интерес и постоянство, че да изоставим заради него всичко останало в света.” ХП 64

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 87 – 93 (*Познание за Бога*)

Неделя

1 декември

1. БИСЕРЪТ С ГОЛЯМА ЦЕНА

а. Какво трябва да разбираме под бисера с голяма цена? Матей 13:45,46

“Самият Христос е този скъпоценен бисер (...) Правдивостта на Христос е като чиста бяла перла без никакъв недостатък или петно. Нито едно човешко дело не може да подобри великия и скъпоценен Божи дар. Той е без нито една пукнатина.” ХП 62, 63

б. Как получава човек бисера с голяма цена? Исаия 55:1-3 От какво трябва да се откажем, за да го получим? Захария 3:4; Ефесяни 4:22-32

“Спасението е свободен дар и все пак то трябва да се купи и продаде (...) И най-бедният, както и най-богатият, са в състояние да извоюват спасение, което никое земно богатство не може да осигури. То се получава при доброволно послушание, при предаване себе си на Христос като Негова придобита собственост.” ХП 63, 64

“О, нека изследваме Писанията с молитвен дух в сърцата и с дух на себепредаване на Господа! О, нека изпитваме собственото си сърце със свещ в ръка, а когато открием нишка, свързваща ни със света и отклоняваща ни от Бога, да я прекъснем веднага!” *Маран ата, с. 48*

Понеделник

2 декември

2. ПРОЦЕСЪТ НА КУПУВАНЕ НА ХРИСТОВАТА ПРАВДА

а. Какво в действителност означава “купуването” на правдата? Как се “купува” Христовата правда? Откровение 3:18

“Спасителят идва със скъпоценна истина с най-висока стойност, различна от всички фалшификации, от всичко, което е лъжливо. Той идва при всяка къща, при всяка врата. Чука, представяйки безценно съкровище, като настоява: “Купи си от Мен.” БК, т. 7, с. 964

“В притчата бисерът не е представен като дар. Търговецът го купи с цената на всичко, което имаше. Мнозина питат какво означава представянето на Христос като дар в Писанията. Той е дар, но само за напълно и безрезервно отдаващите Му се в дух, душа и тяло. Нека се предадем на Христос, нека живеем в доброволно послушание спрямо всичките Му изисквания. Всичко това, което сме, всичките таланти и способности, притежавани от нас, принадлежат на Господа и трябва да се посветят на служба на Бога. Ако изцяло се подчиним на Христос, Той ще ни даде Себе Си с всичките небесни съкровища. Ще получим бисера на висока цена.” ХП 63

б. Защо се нуждаем да купим от Христос всеотдайно? Еремия 29:11-13

“Исус отива от врата на врата, заставайки пред храма на всяка душа и провъзгласява: “Ето, стоя на вратата и хлопам” (Откр. 3:20). Като небесен търговец Той отваря съкровищата Си (...) “Отворете вратите си – казва Великият Търговец, притежателят на духовни богатства – и склучете вашата сделка с Мен. Аз съм вашият Изкупител, Който ви съветвам да купите от Мен.” РХ, 7.08.1894

“Да се говори за религия по един безгрижен начин, да се правят молитви, без да се чувства душевен глад или жива вяра, не ползва нищо. Голата вяра в Христос, която Го приема чисто и просто за Спасител на

Дарения от първата събота - за проекта за децата и младежите

света, никога не донася изцеление на душата. Спасителната вяра не е едно съгласяване на разума с истината. Който чака да се просвети в цялата истина, че тогава да прояви своята вяра, не може да получи благословение от Бога. Не е достатъчно да вярваме всичко по отношение на Христос. Ние трябва да вярваме в Него. Единствената вяра, която ще ни ползва, е онази, която Го приема като личен Спасител и присвоява Неговите заслуги.” ЖИ 275

Вторник

3 декември

3. ПЛАЩАНЕ ЗА СКЪПОЦЕННИЯ БИСЕР

а. Какво се нуждаем всички ние – богати и бедни, онези, които са пораснали в църквата, и онези, които са пораснали между светски мислещи личности – да разберем, искайки да платим за бисера с голяма цена? Притчи 22:2; Деяния 10:34, 35

“Не мислете, че земни или духовни преимущества ще спечелят вместо вас спасението. Бог изисква доброволното ви послушание. Той ви моли да се откажете от греховете си...

Има някои, които сякаш винаги търсят небесния бисер, но не се отказват изцяло от греховните си навици. Себелюбието им не умира, за да даде в тях място на Христос. Ето защо не намират скъпоценния бисер. Те не побеждават несветите си амбиции. Не са взели кръста си и не са последвали Христос по пътеката на себеотрицанието и саможертвата. Почти, но не изцяло християни, те сякаш са близо до небесното царство, но не могат да влязат там. Почти, но не изцяло спасен, означава не почти, а напълно изгубен.” ХП 64

б. Какво може да ни причини пропускането на тази продажба? Лука 9:24; 14:33; Яков 4:10

“Колко много са онези, които, ако сега бъдат призовани да дадат своята сметка, биха го направили със скръб, съжаление и разкаяние за това, че даденото им от Бог благодатно време е било изцяло употребено себелюбиво! Вечните интереси на душата са били страшно

пренебрегнати заради маловажни неща. Умът е ангажиран, точно така, както Сатана е замислял да бъде – с егоистични интереси с нищо и никакво последствие и времето може да мине във вечността без изобщо интерес за небето.

Какво може да се сравни със загубата на една душа? Това е въпрос, който всяка душа трябва да реши за себе си – дали да спечели съкровищата за вечен живот или да изгуби всичко поради пропускането да направи Бог и Неговата правда свой първи и единствен приоритет. Исус, Изкупителят на света (...) гледа със скръб към големия брой такива, които изповядват, че са християни, но които не служат на Него, а на себе си.” ДМП 321

Сряда

4 декември

4. ОЦЕНЯВАНЕ СТОЙНОСТТА НА БИСЕРА

а. Защо някой би продал всичко, за да купи бисера с голяма цена? Кое го прави една такава изгодна бизнес сделка? Иов 28:12-23; Притчи 2:1-5

“Христовото евангелие е благословение, което всеки може да притежава. То приема хората такива, каквито са - бедни, нещастни, окаяни, слепи и голи. Единственото условие, което Христос представя на онези, които идват при Него, за да бъдат облечени с Неговата правда, е послушание към Неговите заповеди. И чрез покорния дух се открива, че законът е свършена свобода, свобода да се хване чрез вяра за надеждата, която е сигурна и непоколебима. Когато върнем на Бог Неговата собственост, когато изперем дрехите на характера ни и ги избелим в кръвта на Агнето, тогава ще имаме право на небесната корона.” 3В, 15.12.1898

“Всъщност обаче, от какво се отказваме, когато му отдадем всичко? – От едно опетнено от грях сърце, което даваме на Исус, за да го очисти чрез собствената Си кръв и да го спаси чрез Своята несравнима любов. И въпреки това, хората считат за трудно нещо да Му отдадат всичко! Срам ме е да чувам това да се говори, срам ме е да го пиша.

Бог не изисква от нас да се откажем от нещо, което е в наш интерес да задържим. Във всичко, което дава, Той има предвид благополучието на Своите деца. О, дано всички, които не са избрали Христос, да

Дарения от първата събота - за проекта за децата и младежите

можеха да разберат, че Той има да им предложи нещо много по-добро от онова, което те търсят за себе си!” ПХ 46

б. Кое мотивира купувача да “продаде”, за да “купи”? Как дългът става удоволствие и жертвата радост? Числа 21:8,9; Матей 13:44

“Всеки поглед върху нашата греховност ще ни довежда при Онзи, Който може да прощава; и когато душата, съзнавайки своята безпомощност, се стреми към Христос, Той ще ни разкрие Себе Си в цялата Си мощ. Колкото повече съзнанието, че Той ни е необходим, ни довежда до Него и до Божието Слово, толкова по-възвишена ще бъде представата ни за Неговия характер и толкова по-пълно ще отразяваме Неговия образ.” ПХ 66

“Щом веднъж погледът се насочи към Него, животът намира своя център. Въодушевлението, предаността, пламенността на младите намират там своя истински обект. Дългът става удоволствие, жертвата – радост. Най-висшата цел и най-голямата радост на един такъв живот е да почитаме Христос, да станем като Него, и да работим за Него.” В 332

Четвъртък

5 декември

5. ЗАБЕЛЯЗВАНЕ ЦЕННОСТТА

а. Какво става, когато забележим ценността на бисера? Деяния 2:37

“Когато апостолите възвестиха словата на Единородния на Отец, повярваха три хиляди души. Те видяха себе си такива, каквито са – грешни и опетнени, и признаха Христос за свой приятел и спасител. Христос се възнесе, Христос бе прославен от почиващата върху хората сила на Святия Дух. Чрез вяра същите тези хора гледаха на Него като на Един, Който понесе унижение, страдание и смърт, за да не погинат, а да имат вечен живот.” ХП 65, 66

б. Какво става, когато разберем цената и оценим така много стойността на Бисера, че решим да го купим? Исаия 55:7; Филипияни 3:7, 8

“Ако сме изоставили всичко заради Христос, животът ни ще бъде смирен, разговорът ни небесен, поведението ни добродетелно. Мощното, очистиращо влияние на истината в душата и характера на Христос, илюстрирани в живота, са едно признание на Него. Честност, твърдост и постоянство са качества, които всички трябва сериозно да се стремят да култивират; защото те обличат притежателя със сила, която е непреодолима, сила, която го прави силен да върши добро, силен да се съпротивлява на злото, силен да понася злочестина (...) Тези, които са се поставили безрезервно на страната на Христос, ще стоят твърдо за това, което разумът и съвестта им казват, че е право.” БУБ 277

Петък

6 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кой е бисерът с голяма цена?
2. Кой процес е включен в покупката на бисера?
3. Какъв е библейският начин за купуване? Обясни.
4. Защо една личност желаше да продаде всичко заради един бисер?
5. Какво става вътре в нас, когато наистина оценим стойността на бисера?

* * *

Дарения от първата събота - за проекта за децата и младежите

Нашата стойност в Христос

“Изпитвайте себе си дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли, че Христос е във вас, освен ако сте порицани?” (2Коринтяни 13:5)

“Само в светлината на кръста може да се оцени истинската стойност на човешката душа.” ДГ 123

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 95 – 106 (*Привилегията на молитвата*)

Неделя

8 декември

1. ОСЪЗНАВАНЕ НА НАШАТА ОПАСНОСТ

а. Срещу кое трябва да бъдем постоянно бдителни, за да избегнем изпадането от благодатта? Еремия 17:9,10; Притчи 16:18; 1Коринтяни 10:12

“Христос е осигурил средства, чрез които целият ни живот да може да бъде в общуване с Него; но чувството за постоянното присъствие на Христос може да дойде само чрез жива вяра...

Нека всички да се размислят върху пълнотата. Тяхна привилегия е да я имат и нека си зададат въпроса: Скрита ли е моята воля във волята на Христос? Пълнотата и богатството на Живата Лоза – Неговата благодат, Неговата милост, Неговото състрадание и любов – виждат ли се в моя живот и характер?” НМ 56

б. Посочи пример за едно подobaващо мнение за себе си и подчиняване волята на Исус? 1Коринтяни 9:26, 27; 15:30,31; Марк 7:14-23

“Най-важната работа е да подчиним вкусовете, апетита, страстите, мотивите, желанията на великия морален стандарт за праведност. Работата трябва да започне в сърцето. То трябва да бъде чисто, напълно

подчинено на Христовата воля. В противен случай някоя най-голяма страст или навик, или слабост, ще стане сила за унищожение. Бог не ще приеме нищо по-малко от цялото сърце.” ХВ 51

Понеделник

9 декември

2. РАЗВИВАНЕ НА ПОДОБАВАЩА ПЕРСПЕКТИВА

а. Кое може вероятно да възпрепятства способността ни да служим на Бога? Матей 18:1-4

“Своеволието в нас трябва да умре. Единствено Христовата воля трябва да бъде следвана. Войникът в армията на Христос трябва да се научи да издържа на трудности, да се отрече от себе си, да вдигне кръста и да следва по пътя, в който капитанът води. Има много неща за вършене, които изпробват човешкото естество и са болезнени за плът и кръв. Това дело на покоряване себе си изисква решително, продължително усилие. Във воюването в доброто войнстване на вярата получаваме скъпоценни победи, хващаме се за вечния живот.” МИ, 22.12.1886

“Исус даде Своя живот за живота на света и за Него човекът е безкрайно скъп. Той желае хората сами да си дадат сметка колко скъпоценни са и да помислят за бъдещето си добруване (...) Ако духовното зрение е ясно, невидими действителности ще бъдат видени с истинската им стойност.” СД 94

б. Кое трябва да се промени, за да имаме едно правилно взаимоотношение с Бога? Матей 6:24; Притчи 8:13

“По природа ние сме самонадеяни и упорити. Но когато възприемем поученията, които Христос иска да ни даде, ние ставаме съучастници на Неговото естество и започваме да живеем Неговия живот. Чудният Христов образец, незабравимата нежност, с която Той се отнасяше към чувствата на другите, като плачеше с плачещите и се радваше с радващите се, трябва да направят дълбоко впечатление върху характера на всички, които искрено Го следват. Те ще се стараят с любезни думи и постъпки да облекчават пътя за уморените нозе.” ПСВЛ 98

“Има някои, които мислят, че по въпроса за практикуването на християнството те имат превъзходен интелект. Дали това е така или не ще

бъде изявено чрез действията в живота. Егоцентрични ли са, или са движени от Святия Дух на истината и правдата? Религията трябва да стане жив, действен принцип. Единственият всепоглъщащ мотив за истинския християнин е да дава израз на Христовата доброта и любов.” *Вести от Лома Линда, с. 318*

Вторник

10 декември

3. НИЕ СМЕ СЛУГИ БЕЗ ЗАСЛУГА

а. Какво трябва да имаме предвид при търсенето на Бога? Яков 4:6-10; Лука 17:10

“Исус служи в присъствието на Бога, представяйки пролятата Си кръв, тъй като бе заклано агне. Исус представя жертвата, пренесена за всяко прегрешение и за всеки недостатък на грешника.” ИВ, т. 1, с. 317

“Когато Христос умря на голготския кръст, новият и жив път беше отворен еднакво за евреи и езичници.

Ангелите се зарадваха, когато Спасителят извика: “Свърши се!” Великият изкупителен план се изпълни. Чрез живот на послушание Адамовите синове можеха да бъдат накрая издигнати до присъствието на Бога.” *Историята за Исус, с. 147*

“Никога не можем да постигнем съвършенство чрез добрите си дела. Душата, която вижда Исус с вяра, отхвърля собствената си правда. Когато такъв човек се вижда несъвършен, осъзнава, че покаянието му е недостатъчно, че дори най-силната му вяра е слабост, а най-голямата жертва не струва нищо, пада смирен в подножието на кръста. Но един глас му проговаря чрез Божието слово. С учудване чува вестта: “Вие имате пълнота в Него.” Душата му потъва в покой. Престава да се опитва да открие нещо достойно в себе си, никакво голямо дело, чрез което да спечели Божията благосклонност.” ВД 84

б. Какво трябва винаги да помним относно спасението? 1Коринтяни 1:27-31

“Науката на спасението трябва да бъде същината на всяка проповед, темата на всяка песен. Нека се излива във всяка молитва. Нека

нищо не бъде включвано в проповядването на Словото за допълване на Христос, Словото и Силата на Бога. Нека Неговото име, единственото дадено под небето, чрез което можем да се спасим, бъде издигано във всяка проповед и от събота на събота нека тръбата на стража да дава определен тон. Христос е науката и красноречието на евангелието и Неговите служители трябва да говорят въодушевено словото на живота, представяйки надежда на покаяните, мир на обезсърчените и отчаяните и благодат, пълнота и сила на вярващите.” *Гласът в реч и песен, с. 337*

Сряда

11 декември

4. ПОСТИГАНЕ НА ПО-ДЪЛБОКА ПЕРСПЕКТИВА

а. Какво ни е наредено да правим относно собственото ни духовно състояние? Галатяни 6:4; 2Коринтяни 13:5

“Мнозина вероятно се мамят относно духовното си състояние. В Христос ще имаме победата. В Него имаме съвършения образец. Докато мразеше греха със съвършена омраза, Той можеше да плаче за грешника. Притежаваше божественото естество, като същевременно имаше смирението на малко дете. Имаше в характера Си това, което ние трябва да имаме в нашия характер, неотклонно постоянство в пътя на дълга, от който никакви препятствия или опасности не можеха да Го отклонят, докато сърцето Му беше така изпълнено със състрадание, че неволите на човешкия род докосваха сърцето Му с най-нежно съчувствие.” СБ 279

б. Как ни вижда Бог във връзка с Неговия закон с изискванията му за справедливост? Исаия 63:5, 8, 9; 1Петрово 1:18, 19; Римляни 5:8-10

“Божият закон бе нарушен. Божественото управление бе опозорено и справедливостта изискваше прегрешението да бъде наказано.

За да спаси човечеството от вечна смърт, Божият Син доброволно прие да понесе наказанието за непослушанието. Само чрез унижение-

то на Княза на небето можеше да се премахне безчестието, справедливостта да бъде задоволена и човекът да получи отново това, което беше загубил чрез непокорството си. Нямаше друг начин. Не би било достатъчно ангел да дойде на земята и да премине там, където Адам се бе препънал и паднал. Това не би могло да премахне дори петънце от греха или да даде на човека един единствен час благодатно време.

Христос, равният с Бога, светлината на Божията “слава и отпечатък на Неговото същество” (Евр. 1:3), облече Своята божественост с човешко естество и дойде на земята да пострада и да умре за грешниците. Единородният Божи Син се смири и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. Понасяйки в тялото Си проклятието на греха, Той даде възможност на всички да постигнат щастие и безсмъртие...

Когато осъзнаем, че страданията Му бяха необходими, за да се осигури вечния ни живот, сърцата ни се трогват и вълнуват.” ИВ, т. 1, с. 283, 284

Четвъртък

12 декември

5. ГОРДОСТ В ПРОТИВОВЕС НА СМИРЕНИЕТО

а. Какви са разликите между гордост, смирение и самосъжаление? Даниил 4:29-33; Яков 4:13-16; Битие 27:34

“В себелюбието, себевъзвеличаването и гордостта има голяма слабост, но в смирението има голяма сила (...) С отделянето ни от Бога, в нашата гордост и тъмнина, ние постоянно се стремим да издигнем себе си, забравяйки, че скромността на ума е сила.” ЗВ, 21.10.1897

б. Защо Божият народ в миналото не успя да се покори на Неговата воля? Числа 13:30; 14:4 1Царе 17:4-11,24; 3Царе 19:1-18 Вместо това как трябва да постъпваме ние?

“Усърдие, ревност, енергия трябва да бъдат засилени. Талантите, които рождават от бездействие, трябва да заработят. Гласът, който

би казал: “Чакайте, не се оставяйте да носите наложените ви товари” е гласът на страхливите съгледвачи. Нуждаем се сега от халевци, които ще излязат като водители в Израил, които с думи на насърчение и кураж ще дадат силно свидетелство за започване на незабавни действия. Когато себелюбивите, обичащите удобството, обхванатите от паника хора, боящи се от грамадните великани и недостъпните стени, призват за отстъпление, нека гласът на халевците се чуе, въпреки че страхливите са с камъни в ръце готови да ги повалят заради вярното им свидетелство.” СЦ, т. 5, с. 375

Петък

13 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. За какво християнинът трябва постоянно да бди?**
- 2. Как човек развива подходяща перспектива?**
- 3. Достойни ли сме за спасение?**
- 4. Как стоя по отношение на Христовия кръст?**
- 5. Какво твърде често забравяме относно гордостта в противовес на смирението?**

* * *

Живеене за Исус

“Или не знаете, че несправедливите няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложенците, нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство. И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господ Исус Христос и в Духа на нашия Бог.” (1Коринтяни 6:9-11)

“Преданост, благочестивост и осветеност на целия човек идват чрез Исус Христос, нашата правда. Любовта към Бог трябва постоянно да се култивира. О, как вика сърцето ми към живия Бог за Исус Христовия ум! Искам да изгубя от погледа си Аз-а!” ДМП 55

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 107 – 116 (*Какво да правим със съмнението*)

Неделя

15 декември

1. ПРЕОБРАЗЯВАНЕ ЧРЕЗ ХРИСТОС

а. Какво преобразяване се извършва в нашия живот, когато приемем Исус Христос? Йоан 14:23; 1Йоаново 2:3-6; 4:15-21

“Ако сме Христови, мислите ни са за Него, най-сладките ни възжелания са отправени към Него. Всичко, което имаме и което сме, е посветено на Него.” ПХ 59

“Когато Христос пребъдва в сърцето, цялото естество бива преобразено. Христовият Дух, Христовата любов смекчават сърцето, поркоряват душата и издигат мислите и желанията ни към Бога в небето.” ПХ 75

“Нека следното нещо се загнезди във всеки ум. Ако приемем Христос като наш Изкупител, трябва да Го приемем и като наш Властелин. Не можем да имаме увереност и съвършено уповаващо се доверие

в Христос като наш Спасител, докато не Го признаем за наш Цар и не станем послушни на заповедите Му. Така даваме доказателство за верността си към Бога. Тогава вярата ни звучи съвсем истински, защото е действена. Тя работи чрез любов.” ВД 10

Понеделник

16 декември

2. ОСНОВНИЯТ ВЪПРОС

а. Опиши как удивителното дело на преобразяване чрез Христос включва една продължителна битка. Ефесяни 6:12,13; 1Петрово 5:6-10

“У всяка една душа две сили се борят сериозно за победа. Неверие то строява силите си, предвождано от Сатана, за да ни отдели напълно от Извора на нашата сила. Втората строява силите си, предвождана от Христос, начинателя и усъвършителя на нашата вяра. Час след час в очите на небесната вселена конфликтът продължава. Това е един ръкопашен бой и големият въпрос е: Кой ще получи господството? Този въпрос всеки трябва да реши сам за себе си. Всеки един човек трябва да вземе участие в тези военни действия, като се сражава на страната на единия, или на другия. Никой не може да избегне от конфликта.” СДБ 328

“Ако очите ни можеха да се отворят и да видим как работят силите на доброто и злото, нямаше да има никакви “дреболии”, никакви суети, никакви присмехи или шеги. Ако всички се облекат в Божието всеоръжие и мъжествено се борят в Господнята битка, ще бъде спечелена победа, която ще накара царството на тъмнината да потрепери.” СЦ, т. 6, с. 39

“Изпитанието идва на всекиго. Има само две страни. На коя страна сте вие?” СЦ, т. 8, с. 100

б. Кое е най-скъпото нещо в света и как е открита неговата големина? Римляни 6:23; (първата част); Евреи 9:27

“Не можем ли да разберем, че най-скъпоструващото нещо в света е грехът? Той е с цената на една чиста съвест, с цената на загубване благоволенieto на Бога и отделяне на душата от Него и накрая загуб-

ване на небето (...) Каква сцена ще се разкрие, когато съдът седне и книгите се отворят да свидетелстват за спасението или загубата на всички души! Ще се изисква безпогрешното решение на Този, Който живя в човешко естество, обичаше човешкия род, даде живота Си за човешкия род и прави окончателното определяне на наградите на верните праведници и наказание (...) за неверните и несправедните.

Делото за нашето спасение лежи между Бог и нашите собствени души. Въпреки че всички народи трябва да минат в съда пред Него, Той ще изследва случаят на всеки лично така внимателно и щателно, като че няма друго същество на земята.” НМ 360

Вторник

17 декември

3. АКТИВНА ВЯРА

а. Опиши силата на вярата, необходима за спасение. Лука 10:27

“Всичко по-малко от едно активно и сериозно служене за Учителя ще превръща нашата изповед на вярата в лъжа. Единствено християнството, разкриващо се в сериозна, практическа работа, ще впечатли онези, които са мъртви в своите престъпления и грехове. Молещите се, смирени и вярващи християни – тези, които чрез действията си показват, че най-голямото им желание е да разпространят истината, изпитваща всички хора, ще пожънат богата жетва от души за Учителя...”

Ние работим в света, но не показваме достатъчно активност и усърдие. Ако бяхме по-ревностни, хората биха били убедени от истината на нашата вест (...) Може да извършваме всички външни дейности на службата и пак да сме лишени от оживотворяващото влияние на Святия Дух, както хълмовете на Гелвуе бяха лишени от роса и дъжд. Всички ние се нуждаем от духовната “влага” и от ярките лъчи на “Слънцето на правдата”, които да смекчат и покорят сърцата ни (...) Библейските принципи трябва да се преподават и след това да се прилагат в осветена практика.” СЦ, т. 6, с. 354

б. Как Исус живо илюстрира решителната промяна, която иска да види в нас? Йоан 3:5-7

“Старите методи, наследените наклонности, предишните навици трябва да бъдат изоставени, защото благодатта не е наследствена.

Новорождението се състои в имането на нови мотиви, нови вкусове, нови наклонности. Онези, които са родени за нов живот чрез Святия Дух, са станали участници на божественото естество и във всички техни навици и привички ще дадат доказателство за тяхната връзка с Христос.” РХ, 12.04.1892

“Нека онези, които желаят нещо ново, да търсят тази новост в живота, произхождаща от новорождението. Нека очистят душите си чрез покоряване на истината и действат в хармония с наставлението на Христос, дадено на законника, който попита какво трябва да направи, за да наследи вечен живот:

“Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и с всичкия си ум, и ближния си както себе си.” “Това стори и ще живееш” (Лука 10:27, 28). Всички, които ще съобразят живота си с ясните изисквания на Божието слово, ще наследят вечен живот.” *Памфлети, т. 2, с. 164*

Сряда

18 декември

4. ВСИЧКО Е ОТ БОГА

а. Коя мисъл трябва винаги да бъде в ума ни? 1Летовници 29:14

“Всеки член от човешкото семейство е предаден изцяло в ръцете на Христос и всяко притежание – независимо дали е дара на пари, къщи, земи, интелект, физическа сила или талант – в сегашния живот, както и благословенията в бъдещия живот, са поставени в наше притежание като Божии съкровища, които да бъдат раздавани щедро за доброто на хората. Всеки дар е подпечатан с кръста и носи образа и печата на Исус Христос. Всичко идва от Бога. От най-малкото благо до най-голямото благословение, всичко идва чрез един Посредник – Божествено застъпничество, опръскано с кръвта, чиято цена не може да се изчисли, тъй като е животът на Бога в Неговия Син.

...Ние не притежаваме нищо, не можем да предложим нищо в пари, работа или вяра, което вече да не сме приели от Бога, и върху което Той да не може да постави ръка по всяко време и да каже: “Тези са Мои – дарове, благословения, таланти. Поверил съм ти ги не за да се обогатяваш, а да помагаш на света чрез мъдрото използване.” ВД 15

б. Как трябва тази реалност да въздейства на отношенията ни? Римляни 23:1-4; 1Коринтяни 6:9-11

“Не можете да имате дори една мисъл без Христос. Не можете да имате желание да отидете при Него, ако Той не използва влияние и не запечата духа Си върху човешкия ум...

Тогава никога не казвайте, че можем сами да се покаем и след това Христос ще прости. Не, не е така. Божията милост прощава. Божията милост ни води чрез Неговата сила към покаяние. Следователно всичко е от Исус Христос, всичко е от Него и вие просто трябва да върнете славата на Бога. Защо не откликвате повече, когато се събирате на вашите богослужения? Защо не притежавате оживотворяващото влияние на Божия Дух, когато ви се представят Исусовата любов и спасението Му? Защото не разбирате, че Христос е първият и последният и най-добрият във всичко, алфата и омегата, началото и краят, началелят и усъвършителят на нашата вяра.“ ВД 55

Четвъртък

19 декември

5. СЛЕДВАНЕ ПО СТЪПКИТЕ НА НАШИЯ УЧИТЕЛ

а. Обясни кръста във всекидневния ни живот. Ефесяни 2:11-18; Матей 16:24,25

“Не чакайте за бъдещо подходящо време, когато ще бъде по-леко да бъде вдигнат кръста, когато наклонностите на плътското сърце ще бъдат покорявани с по-малко усилие. “Днес – казва Божият Дух, – ако чуеш гласа Му, не закоравявай сърцето си.” Днес иди на работа, иначе един ден може да бъде твърдо късно.” РХ, 2.11.1886

б. Ние не можем да спечелим спасението - то се получава само чрез заслугите на Христос, но въпреки това какво ни е наредено? Филипяни 2:12,13

“Не е поверено на нас, слаби, немощни смъртни, да изработим спасението си по наше собствено очертание. Христос е, Който работи във вас. И това е привилегията на всеки син и дъщеря на Адам. Но ние трябва да работим. Не трябва да бъдем мързеливи. Поставени сме тук в този свят, за да работим. Не сме поставени тук да сгъваме ръце.” ДБ 72

“Не можете да се радвате на Божието благословение без някакво действие от ваша страна. Спасението е един дар, предложен ви свободно. При никакво друго условие не можете да го получите, освен като свободен дар. Но съдействието от ваша страна е съществено за спасението ви (...) Трябва всекидневно да изработваме съдбата си. Имаме да спечелим корона на вечен живот и да избегнем един ад.”
РХ, 25.08.1891

Петък

20 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Обясни промяната, която настъпва, когато приемем Христос като господар на нашия живот.
2. Кое е най-скъпопоструващото нещо на света и защо?
3. Опиши плодовете на истинското покаяние и обръщане.
4. Обясни колко широк е обхватът на основната истина, че Бог е всичко и във всичко.
5. Какво можем или не можем да направим към нашето спасение?

* * *

Ходене с Исус

“И тъй, както сте приели Христос Исус, Господа, така се и обхождайте в Него, вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени и изобилващи (в нея) с благодарение.” (Колосияни 2:6,7)

“Днес светът се нуждае от същото, от което се нуждаеше преди деветнадесет века – от едно откровение на Христос. Нужно е едно голямо реформаторско дело; а делото на възстановяване тялото, душата и духа може да се извърши само чрез Христовата благодат.” ПСВЛ 86

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 117 – 129 (*Радост в Господа*)

Неделя

22 декември

1. БОГ НИ ЗОВЕ

а. Опиши желанието на Бог за нас в Неговото дело на възстановяване. Лука 15:4

“Желанието на Бог е Неговото име да бъде почетено пред небесния универс. Цялата земя трябва да покаже наяве Неговата безгранична слава. Той събира от тази земя един народ за Себе Си. Неговата воля е законът на всемира. Той зове всяко човешко същество да се съедини с Него. Но Той не насилва никого. Поставил е човешката съдба в собствените му ръце, казвайки му, че неговото бъдещо благополучие зависи от неговия избор. За да бъде спасен, той трябва да се съедини с Бог в Неговото дело на възстановяване.” СР, т. 18, с. 271

“Най-силното доказателство за падането на човека от по-високо положение е фактът, че връщането му струва толкова много. Пътят за връщане може да се спечели само чрез силна борба, късче по късче, всеки час. Чрез едно минутно действие на волята човек може да дойде под властта на злото; но нужно е повече от едно минутно действие на волята, за да се строят тези вериги и да се постигне един по-извисен, по-свят живот. Целта може да се постави, работата да се започне, но нейното изпълнение може да изисква труд, време, постоянство, търпение и жертва.” СЦ, т. 8, 272

2. ВСЕОТДАЙНОСТ КЪМ СЛУЖБАТА

а. Към какво приканва Господ Своя народ днес да преживее? Иов 22:21, 22; 1Петрово 1:21-25

“Познаването на Бога е основата на всяко добро възпитание и на всяка истинска служба. Това е единствената истинска сигурност срещу изкушението. Това единствено може да ни направи подобни по характера на Бога.

От това познание се нуждаят всички, които работят за възпитанието на своите съчовеци. Промяната на характера, чистотата на живота, способност в службата, твърдо придържане към правилните принципи – всичко това зависи от правилното познание на Бога. Това познание е най-същественото от възпитанието за този и за бъдещия живот.” ПСВЛ 282

“Практикуването на принципите на любовта, на които Христос учи чрез поучение и пример, ще направи опитността на всеки един, който ги следва, като опитността на Христос.” РХ, 15.01.1895

б. Какво можем да научим от дълбоката всеотдайност и непоколебимост на учениците в желанието им да следват Христос? Йоан 11:16; 13:37; 1Солунци 5:23

“Душата, която живее чрез вяра в Христос, не желае никакво друго добро освен да познава и върши Божията воля.” СЦ, т. 5, с. 633

“Християните са увещавани да представят телата си “в жертва жива, свята, благоугодна на Бога” (Римл. 12:1). За да направят това, всичките техни сили трябва да бъдат запазени във възможно най-добро състояние. Всеки навик, който отслабва физическата или умствената сила прави човека негоден за службата на своя Създател.” *Нов живот*, с. 18

“Увисвайки на кръста, Христос беше евангелието (...)Това е нашата вест, нашият аргумент, нашата доктрина, нашето предупреждение към непокаяните, нашето насърчение за скърбящите, надеждата за всеки

вярващ. Ако можем да събудим интерес в умовете на хората, това ще ги накара да съсредоточат погледа си върху Христос. Можем да се оттеглим настрана и да искаме те само да продължават да съсредоточават погледа си върху Божия Агнец (...) Този, чийто очи са съсредоточени върху Исус, ще остави всичко. Той ще умре за себелюбието. Ще вярва във всяко Божие слово, което е така славно и удивително възвеличено в Христос.” БК, т. 6р с. 1113

Вторник

24 декември

3. ЕДНА ЛИЧНА ВРЪЗКА

а. Опиши връзката, която Господ иска да има със Своите чеда, дори в нещастията и промените в живота. Лука 15:22-24; Йоан 17:3, 16 – 20

“Ако изповядате греховете си, вярвайте, че са простени, понеже обещанието е недвусмислено. “Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда” (1Йоан 1:9). Защо тогава безчестим Бога чрез съмняване в Неговата опрощаваща любов? Изповядайте греховете си, вярвайте, че Божието Слово не ще пропадне, но че Той е верен и праведен да изпълни това, което е обещал. Да вярвате, че Бог ще изпълни словото Си и опрости греховете ви, е точно толкова ваше задължение, както е ваше задължение да изповядате греховете си. Трябва да упражняваш вяра в Бога като човек, който вярва, че Той ще направи точно, както е казал, че ще направи – ще прости всичките ви престъпления.” НМ 126

“Ако изцяло се предадем (на Христос), оставим нашия грешен живот и страст, и гордост, и се прилепим към Христос и Неговите заслуги, Той ще изпълни към нас всичко, което е обещал. Той казва, че ще даде щедро на всички, които искат от Него. Не можем ли да го вярваме? Аз съм Го опитала по тази точка и знам, че Той е верен да изпълни всичко, което е обещал.” ЗВ, 29.09.1887

б. Каква степен на влияние ще има голготският кръст в установяването на нашата връзка с Бога? Йоан 12:32

“Голготският кръст предизвиква и накрая ще победи всяка земна и пъклена сила. Всички влияния се съсредоточават в кръста и от него излизат всички влияния. Той е великият център на привличане, защото

върху него Христос се отказа от Своя живот заради човешката раса. Тази жертва беше принесена с цел възстановяването на човека до неговото първоначално съвършенство. Да, нещо повече, тя беше принесена, за да му даде пълно преобразяване на характера, правейки го повече от победител...

Ако кръстът не намери влияние в Негова полза, той го създава. Чрез поколение, следвало друго поколение, истината за това време е открита като настояща истина. Христос на кръста беше средството, чрез което милост и истина се срещнаха и правда и мир се целунаха. Това е средството, което ще подвижи света.” БК, т. 6, с. 1113

Сряда

25 декември

4. ТРУДНОСТИ И ИЗПИТАНИЯ

а. Какво можем да помним, когато сме изправени пред изпитания и трудности и чувстваме, че сме сами и в безнадеждност? Матей 11:28; Псалм 36:9,10

“Христовите думи, така успокоителни и насърчителни за тези, които ги слушат, са за нас днес. Както един верен пастир знае и се грижи за своите овце, така Христос се грижи за Своите деца. Той знае изпитанията и трудностите, които заобикалят всеки един. “Той ще пасе стадото Си като овчар”, заявява Исаия. “Ще събере агнетата в мишцата Си, ще ги носи в пазвата Си” (Ис. 40:11). Христос познава Своите овце детайлно и страдащите и безпомощните са обект на Неговата особена грижа. Той даде живота Си за тях и знае техните нужди, както никой друг не може да знае.” РХ, 18.056.1897

“Исус не те е оставил да бъдеш изненадан и смаян от изпитанията и трудностите, които преживяваш. Той ти е казал всичко за тях, но също така ти е заръчал да не униваши и отпадаш, когато тези изпитни дойдат. Гледай на Исус, твоя Изкупител, и бъди радостен и с бодър дух.

...Ние имаме един жив Спасител, Който толкова много ни е обикнал, че умря за нас, за да можем чрез Него да имаме надежда, сила и кураж, а също и правото да седнем заедно с Него на царския Му трон.” ПН 211

“Сатана подсказва, че сте безпомощни и не можете сами да се осветите. Вярно е, безпомощни сте. Но издигнете Исус пред него: “Аз имам възкръснал Спасител. В Него се уповавам и Той никога няма да позволи да бъда прокълнат. В Негово име триумфирам. Той е мо-

ята правда и венец на радост.” Нека никой не мисли, че случаят му е безнадежден. Не е такъв. Може би ще видите, че сте грешни и сте се провалили, но точно затова се нуждаете от Спасител.” ВД, 27

б. С какво трябва да характеризира нашата опитност? Псалм 16:11; Ефесяни 5:18; Колосяни 2:6,7

“Серафимите около трона (на Йехова в Светая Светих) са така изпълнени с почиттелно благоговение, като гледат славата на Бога, че нито за миг не поглеждат на себе си с възхищение...

Напълно са задоволени от Божията слава. Пребивайки в Неговото присъствие под одобрителната Му усмивка, те нищо не желаят повече.” БУБ 72

Четвъртък

26 декември

5. ХРИСТОС – ЦЕНТЪР НА СЛУЖЕНЕТО

а. Как се открива едно истинско християнско ходене? 1Йоаново 2:6; 4:19

“Христос придава тежест на важността Неговите хора да се покоряват на Божиите заповеди. Те трябва да имат интелигентно познание за тях и да ги въвеждат във всекидневния си живот. Човек не може да спазва Божиите заповеди; може само когато е в Христос и Христос в него. И имайки светлината върху Неговите заповеди, не е възможно за него да бъде в Христос, докато не зачита и най-малката от тях. Чрез непоколебимо, от все сърце, послушание към Неговото слово, те доказват своята любов към Изпратения от Бога (...) Във всички техни критични моменти и обърканоности ще имат един помощник в Исус Христос.” ДБ 142

б. В основата си съдбата на нашия живот се решава от всяко правилно или погрешно решение, което вземаме. Кои апели оттекват до всеки един от нас? Второзаконие 30:19; 1Петрово 1:13-16; Ефесяни 4:1 Защо? Откровение 5:12

“Има една велика най-важна истина, която никога не трябва да забравяме при изследванията на Писанията – Христос и Него разпнат. Единствено в светлината на кръста можем да забележим възвишения характер на Божия закон. Парализираната от греха душа може да бъде дарена с живот само чрез делото, което е извършено на кръста от Автора на нашето спасение.” ДМП 208

Петък

27 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво е желанието на Бог за Неговите деца?
2. Опиши какво означава да имаме правилно взаимоотношение с Бога?
3. Как е ангажиран Бог с нашето възстановяване?
4. Какво трябва да помним, когато сме изправени пред трудности?
5. Коя велика най-важна истина може да ни води към чистота на сърцето и живота?

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ОКТОМВРИ

5 - 19,01 ч
12 - 18,49
19 - 18,38
26 - 18,27

НОЕМВРИ

2 - 17,18 ч
9 - 17,10
16 - 17,03
23 - 16,57
30 - 16,54

ДЕКЕМВРИ

7 - 16,53 ч
14 - 16,53
21 - 16,56
28 - 16,54

Събота, 3 януари 2014 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветление и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата "Животът на Исус" от Елън Уайт.

Първото издание

ОКТОМВРИ

	стр.
5 50. Всред примки	368
12 51. Светлината на живота	376
19 52. Божественият пастир	388
26 Благодарствен час	

НОЕМВРИ

2 53. Последното пътуване от Галилея	394
9 54. Добрият самарянин	404
16 55. Незабеязано	410
23 56. Благославяне децата	415
30 Благодарствен час	

ДЕКЕМВРИ

7 57. Едно ти недостига	420
14 58. Лазаре, излез вън!	427
21 59. Свещенически заговор	438
28 Благодарствен час	

ОКТОМВРИ

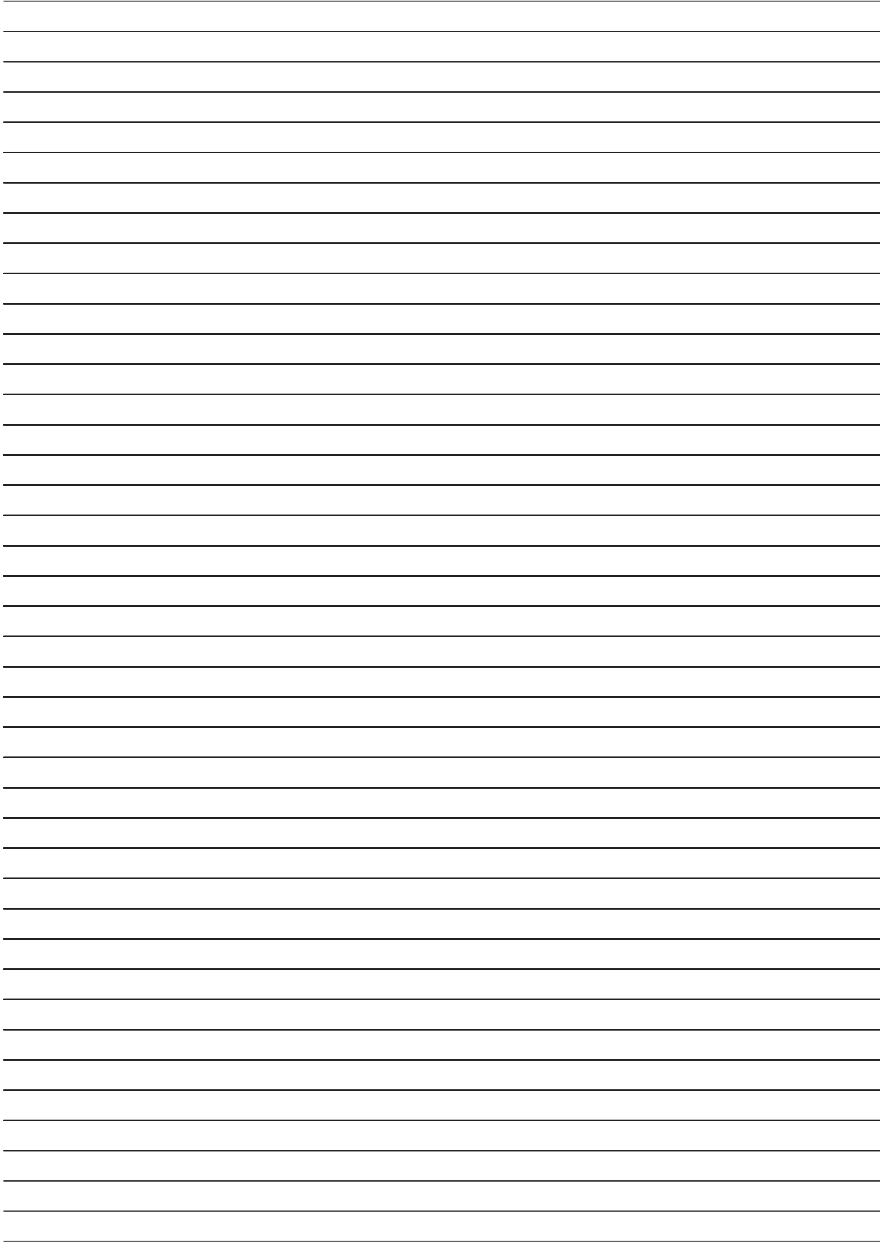
Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	вторник	Ефесяни 5:7-11	Римляни 15:1-6
2	сряда	Притчи 13:4-6	1Коринтяни 1:30,31
3	четвъртък	Левит 25:14,17-19	Авакум 3:17-19
4	петък	Матей 25:14-19	Молитвен час
5	събота	Лука 18:9-14	Залез: 19,01 ч
6	неделя	Исая 43:1, 2, 4	Филипяни 2:12-15
7	понеделник	Колосяни 3:2,3,23	Исая 66:2
8	вторник	Лука 6:43-45	1Кор. 4:16-18
9	сряда	1Петрово 3:8-13	Евреи 2:1-3
10	четвъртък	Матей 15:17-20	Псалм 94:17-19
11	петък	Лука 14:25-29	Молитвен час
12	събота	Исая 44:21-23	Залез: 18,49 ч
13	неделя	Филипяни 4:4-7	Исая 44:6-8
14	понеделник	1Летовници 4:10	Лука 24:13-15,28,29
15	вторник	Иов 1:20-22	Изход 15:26
16	сряда	Евреи 4:13	Псалм 130:1-5
17	четвъртък	Йоан 2:13-17	Ефесяни 3:14-21
18	петък	Деяния 20:32-35	Молитвен час
19	събота	Йоил 2:28-32	Залез: 18,38 ч
20	неделя	Евреи 6:9-12	Псалм 50:1-5
21	понеделник	Псалм 37:1-5	Захарий 8:13
22	вторник	1Петрово 3:15-17	Филипяни 4:12,13
23	сряда	Матей 7:12	Псалм 119:140-144
24	четвъртък	Псалм 56:3,4	Евреи 4:15,16
25	петък	2Кор. 10:17,18	Молитвен час
26	събота	Псалм 102:12,13,16,17	Залез: 18,27 ч
27	неделя	Псалм 46:1-5	Матей 28:18-20
28	понеделник	Лука 18:1-8	Исая 45:16,17
29	вторник	Иов 4:6	Исая 32:17,18
30	сряда	Псалм 56:11-13	Псалм 34:15,17-19
31	четвъртък	Матей 7:7-11	1Кор. 15:57,58

НОЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	петък	Псалм 23	Молитвен час
2	събота	Евреи 4:4-11	Залез: 17,18 ч
3	неделя	Амос 5:14	Лука 18:9-14
4	понеделник	Псалм 59:16,17	Ефесяни 1:3-6
5	вторник	Второзаконие 5:33	Исая 45:22-25
6	сряда	Псалм 37:23-28	Еремия 31:22-25
7	четвъртък	1Царе 15:22	Псалм 37:7-11
8	петък	Матей 28:18-20	Молитвен час
9	събота	Псалм 134	Залез: 17,10 ч
10	неделя	Притчи 10:3	Псалм 101:6,7
11	понеделник	2Летовници 7:14-16	Авакум 2:3,4
12	вторник	Псалм 37:39,40	Исая 49:4
13	сряда	Второз. 8:2,3,5,6	Матей 7:24-27
14	четвъртък	Псалм 101:1-3	1Тимотей 2:1-5
15	петък	Притчи 11:28	Молитвен час
16	събота	Исая 41:10-14	Залез: 17,03 ч
17	неделя	2Летовн. 31:20,21	Йоан 4:34,35
18	понеделник	Псалм 32:8	Йоан 7:37,38
19	вторник	Матей 7:12	Лука 12:32-34
20	сряда	Псалм 36:6-10	Исая 64:5-9
21	четвъртък	Исая 35:3,4	Езекиил 36:25,27,31
22	петък	1Тимотей 6:17-19	Молитвен час
23	събота	Псалм 100	Залез: 16,57 ч
24	неделя	2Коринтяни 5:9,10	Притчи 19:23
25	понеделник	Псалм 68:19,20	Йоан 7:37,38
26	вторник	2Летовн. 19:5-9	Лука 12:32-34
27	сряда	1Коринтяни 9:24-27	Исая 64:5-9
28	четвъртък	Йоан 8:12	Езекиил 36:25-27,31
29	петък	Матей 7:12	Молитвен час
30	събота	Псалм 96:1-9	Залез: 16,54

ДЕКЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	неделя	Йоан 15:1-5	Йоан 12:25,26
2	понеделник	Второзаконие 5:33	Притчи 19:21,23
3	вторник	Псалм 86:11-13	1Йоаново 2:28
4	сряда	Ефесяни 2:10,19	Второз. 4:29-31
5	четвъртък	1Летовници 5:19,20	Римляни 6:16-18
6	петък	1Коринтяни 10:31,33	Молитвен час
7	събота	Исая 62:6,7,11,12	Залез: 16,53 ч
8	неделя	Римляни 8:28-31	Псалм 27:8,9
9	понеделник	2Летовници 7:14-16	Деяния 10:1-4
10	вторник	Псалм 32:8-11	2Коринтяни 6:14-18
11	сряда	1Тимотей 2:1-5	Еремия 17:13-14
12	четвъртък	Лука 14:33-35	Псалм 2:11
13	петък	2Коринтяни 5:10	Молитвен час
14	събота	Исая 41:10-14	Залез: 16,53 ч
15	неделя	Лука 12:15-21	Исая 33:22
16	понеделник	Второз. 6:1,2	1Коринтяни 6:19,20
17	вторник	Матей 7:7-12	Псалм 12
18	сряда	1Йоаново 3:19-22	Йоан 6:33-35,37
19	четвъртък	Деяния 10:34	Матей 11:28-30
20	петък	Псалм 34:15-18	Молитвен час
21	събота	Йоан 12:35,36	Залез: 16,56 ч
22	неделя	Еремия 3:21-26	Йоан 14:15-19
23	понеделник	Притчи 2:1-13	Левит 26:3,4,6,12
24	вторник	Псалм 32:8-10	Захарий 3:3-7
25	сряда	Еклисияст 8:5,12	Еремия 3:37-40
26	четвъртък	1Петрово 1:14-16	Псалм 121
27	петък	Йоан 9:4	Молитвен час
28	събота	Исая 12	Залез: 17,00 ч
29	неделя	Второз. 6:17,18	Исая 30:15
30	понеделник	Псалм 119:1-8	1Царе 7:12

90

